

ניתן לצילם
לזיכוי הרבים

מיועד לזוגות
נשואים בלבד

מאמר

צניעות האשה

ע"פ פנימיות התורה
מהדורה מורחבת עם הוספות

מתוך המהדורה החדשה
של סדרת הספרים
"סוד החשמל"
שעומדת לצאת בקרוב

ירושלים תש"ע

ניתן להשיג חוברת זו ללא תשלום בכתובות המופיעות מעבר לדרך
כמו"כ ניתן להשיג חוברת פתח לסידור הרש"ש וחוברת סוד החצי - 5 ש"ח

המעונינים לרכוש את המהדורה החדשה של סדרת הספרים
'סוד החשמל' שעומדת לצאת אי"ה בקרוב, ישאירו הודעה
בתא קולי 057-3109982.

הנרשמים מראש יקבלו בלי נדר את הספרים 4 כרכים
במהיר 80 ש"ח בלבד [אין צורך לשלם מראש].

המעונינים לתרום או להנציח, ישאירו הודעה בתא הקולי הנ"ל.

ניתן להשיג את החוברת ללא תשלום:

בירושלים משפחת פיש רחוב גבעת שאול 30

משפחת פיש רחוב גבעת משה 12 טל: 025373351

בבני ברק משפחת פיש רחוב קוטלר 21 טל: 036188995

המעונינים לקבל את החוברת או את העלונים שיוצאים
מזמן לזמן בדואר אלקטרוני, ישלחו הודעה לכתובת

המייל: fish@neto.net.il

©

כל הזכויות שמורות

הארות על החוברת נא לשלוח רק בכתב לפי הכתובת:

יקותיאל פיש

רחוב גבעת שאול 30 ירושלים.

פקס: 073-7254480

סדר ועימוד – "חמד" מ. מן 02-6516515

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

שְׁפָרְצוּף אָבָא מְשַׁפֵּיעַ לְפָרְצוּף אִמָּא
 חֲצִי מֵהַשְּׁפַע שֶׁהוּא קִבֵּל מֵהָעוֹלָם
 שְׁמַעְלִיו, וּמִחֲצִי זֶה הִיא מוֹלִידָה אֶת
 הָעוֹלָם שֶׁתַּחֲתֶיהָ שֶׁנִּקְרָא פָּרְצוּף זְעִיר
 אֲנָפִין וְנוֹקְבִיָּה, שְׁמִזְדַּנְגִים בְּאוֹתָהּ
 בְּחִינָה, וְהַנוֹקְבִיָּה מוֹלִידָה אֶת הָעוֹלָם
 שֶׁתַּחֲתֶיהָ וְכוּ'. וְכֵן מוֹבָא בְּשֵׁעַר
 מֵאֵמֶרֵי רִשְׁבִ"י לְהָאֲרִיז"ל (ע ט)
 שֶׁהָאִשָּׁה מְקַבֵּלֶת אֶת הַחַיּוֹת שֶׁל רַמ"ח
 אֵיבְרֵיהָ מֵהַבֶּעַל בְּזִמְנֵי הַזְּוֹג וְהִיא
 תְּלוּיָה בְּבִעְלָהּ בְּדָבָר זֶה, וְלִכֵּן הִיא
 פְּטוּרָה מִרַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה, (ע"ש מְדוּעַ
 דּוּקָא מ"ע שֶׁהַזְּמַן גֵּרְמָא), וְהַחַיּוֹת שֶׁל
 הַשֶּׁס"ה גִּידִים יֵשׁ לָהּ מֵעֲצָמָה. וְרוֹאִים
 שֶׁהָאִשָּׁה אֵין לָהּ חַיּוֹת פְּנִימִית אֲמִתִּית
 מִשְׁלָה בְּרַמ"ח אֵיבְרֵיהָ, וְאֶת הַחַיּוֹת
 הָאֲמִתִּית הִיא מְקַבֵּלֶת מֵבִעְלָהּ בְּזִמְנֵי
 הַזְּוֹג.

וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהָר (וַיֵּשֶׁב קַפְא):
 שְׂאִישׁ הוּא בְּבַחֲיִנַת נְשָׁמָה, וְהַגּוֹף שֶׁלוֹ
 הִיא אֲשִׁיתוֹ, וּבְזִמְנֵי הַזְּוֹג הַגּוֹף מְקַבֵּל
 אֶת חַיּוֹת הַנְּשָׁמָה שֶׁלוֹ, וְדָבָר זֶה יְדוּעַ
 בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְקַבֵּלֶת שְׁלָמוֹת
 נְפִשִׁית וְרוּגַע פְּנִימִי בְּחִיָּה מִחַיֵּי
 הָאִישׁוֹת. וְכִפִּי שְׁמִצְנִינוּ בְּגַמ' (קִידוּשֵׁין ז)
טב לְמִיתֵב טוֹן דּוּ מְלִמִּיתֵב אֲרַמְלוֹ.

מוֹבָא בְּרִקְאָנְטִי עַל הַתּוֹרָה'
 (פְּרָשַׁת לך לך) שְׁלִקְיַחַת שְׂרָה ב' פְּעָמִים
 מִבֵּית אַבְרָהָם לְפָרְעָה וְלֹאֲבִימֶלֶךְ,
 מִרְמֶזֶת עַל חֲרַבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ ב'
 פְּעָמִים. וְלִכְאוּרָה צְרִיךְ בְּאוֹר הַרִי
 פָּרְעָה וְאֲבִימֶלֶךְ לֹא עָשׂוּ מַעֲשֵׂה זָנוּת,
 וּמְדוּעַ הִתְרַהּוּר שְׁלָהֶם בְּשָׂרָה כָּל כֵּן
 חֲמוּר. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגַמ' (יוֹמָא כט)
הִתְרַהּוּרֵי עֵבְרָה קָשׁוּ מֵעֵבְרָה, וְצְרִיךְ
לְהִבִּין מְדוּעַ הִתְרַהּוּר חֲמוּר יוֹתֵר
מִמַּעֲשֵׂה עֵבְרָה עֲצָמוֹ.

נִרְאֶה לְבָאֵר אֶת חֲמוּר הָאֲסוּר
 לָאִשָּׁה לְגַרְמֵי לְאָדָם לְהִרְהַר בָּהּ, דְּבְזִמְנֵי
 הַזְּוֹג הָאִשָּׁה מְקַבֵּלֶת מֵבִעְלָהּ אֶת
 הַשְּׁפַע שֶׁהַקְּב"ה מְעַבֵּיר דְּרַךְ הַבֶּעַל.
 וְשִׁפְעַ זֶה יֵשׁ בּוֹ נְתִינַת חַיִּים לָאִשָּׁה
 עִם כָּל הַפְּרָטִים הַכְּלוּלִים בְּחַיֵּיו שֶׁל
 אָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קַהֲלַת ט, ט) **"רְאֵה**
חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ".
 דְּבְזִמְנֵי הַזְּוֹג יֵשׁ נְתִינַת חַיִּים לְבִעַל
 וְלֹאֲשִׁתּוֹ, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּמֵאֵמֶר 'סוּד
 הַחֲצִי' שֶׁהַבֶּעַל מְשַׁפֵּיעַ לָאִשָּׁתוֹ חֲצִי
 מִשְּׁפַע הַחַיִּים שֶׁהוּא מְקַבֵּל לְעֲצָמוֹ.
 וּבְזָכוֹת הַשְּׁפָעָה זוֹ הוּא זוֹכֵה לְחַדֵּשׁ
 אֶת הַשְּׁפַע עֲבוּרוֹ, כְּפִי שֶׁהַדָּבָר נַעֲשֵׂה
 בְּסִפִּירוֹת הַפְּרָצוּפִים הָעֲלִיוֹנִים,

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

היא בבחינת שס"ה גידים שבהם זורם הדם האדם, לכן היא בחינת שחורה, דמובא בגמ' (נדה יט.) ששחר הוא צבע אדם שהתקלקל ונהיה שחר. ולאחר הזווג כשמקבלת את החיות של רמ"ח איבריה מהבעל, היא בסוד לבן המרמז על חיות האברים השזכים למדת החסד הנרמז בלבן. וכן מצינו בזהר (תיקונים לט.) וחבורא דתרוניהו רח"ם, דאיהו רמ"ח פקודין דעשה. רואין שהרח"ם מקבל את חיות הרמ"ח.

וכן נראה דהחלשות הזכר במעשה הזווג היא בגלל החיים שיצאו ממנו, אף על פי שבארנו במאמר 'חשמל חמה' שהחלשות הזכר היא בגלל אחיזת הקלפות במעשה הזווג, הבאור הוא שבגלל אחיזת הקלפות התחדשות החיים אצל הזכר היא לא מיד, וזה גורם את החלשה. וכן בהעלאת מיין נוקבין, כשם שרואים בפרצופים העליונים כשהנוקבא מעלה מיין נוקבין, היא מעלה את כל מה שיש לה, וכשהיא מקבלת את התחדשות החיים במיין דכורין היא מקבלת קודם את מה שהיה לה, וביחד עם זה היא מקבלת את החיים החדשים, כך השתלשל בגשמיות שהעלאת מיין נוקבין גורמת

וכן מצינו בגמ' (כתובות סה:) שזווג נקרא אכילה, ומצינו בגמ' (נדרים כ:) שזווג נקרא שתיה, ורואים שזווג מחיה את האשה בבחינת אכילה ושתיה.

והוסיף הרה"ג ר' צדוק ניסן שליט"א שקודם הנשואין אין לאשה מנוחה ושקט נפשי, כמו שכתוב (רות א, ט) "יתן ה' לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה". וכן מובא בשו"ע (יו"ד נדרים רכח מג) "המזדווגין עצמם יקראו משדכים, כי תרגום "ותשקט הארץ" ושדיכת ארעא. מענין "ומצאן מנוחה". וכן מצינו במדרש (רות רבה ב, טו) "ומצאן מנוחה אשה בית אישה" מכאן שאין קורת רוח לאשה אלא בבית בעלה. וכן מובא בספר 'שפת אמת' (פרה תר"ו) עקר מנוחת האשה להיות נמשכת אחר אישה.

מצינו בזהר חדש (שה"ש פד.) שהאשה קדם הזווג יש לה צבע שחור, ובזמן הזווג כשמקבלת את צבע הלבן מהיסוד, הלבן מתגבר על השחור והיא נהפכת ללבן. ועל זה כתוב "שחורה אני ונאונה", שחורה קדם הזווג, ונאונה לאחר הזווג. ומבאר לדברינו דקדם הזווג האשה

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

ג

בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. כְּמוֹבֵא בַזְהַר (לך לך פא):
שְׂאֲבָרְהֶם אָמַר עַל שְׂרָה "אֲחוֹתִי
הִיא" לְרִמּוֹז עַל הַשְּׂכִינָה שְׁנִקְרָאת
אֲחוֹתִי, וְאִם הֵם גָּנְבוּ אֶת הַשֶּׁפַע שֶׁל
שְׂרָה, הֵם כְּבִיכּוֹל גָּנְבוּ אֶת הַשֶּׁפַע שֶׁל
הַשְּׂכִינָה הַכְּלִלִית שֶׁהִיָּתָה בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ, וְלִכֵּן זֶה גֵרַם אֶת חֲרַבְוֹן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ. וְכֵן מְצִינּוּ בַזְהַר (וֵאֵרָא 5)
פְּרַעֲהַ הָרֵאשׁוֹן בְּשַׁעַה שְׁנִלְקַחְהָ
שְׂרָה אֶצְלוֹ, רִמּוֹז לְאֲמִנִים וְצִירוֹ
אוֹתוֹ דִּיּוֹקֵן בְּחֲדָרוֹ עַל מִטָּתוֹ
בְּקִיר, לֹא נָחָה דַעְתּוֹ עַד שֶׁעָשׂוּ
דִּיּוֹקֵן שְׂרָה עַל לֹחַ עֵץ וְכֹאשֶׁר
עָלָה לְמִטָּתוֹ הֶעֱלָה אוֹתוֹ עִמּוֹ.
רוֹאִים שֶׁהִיָּה כְּאֵן הִרְהוּר תְּמִידִי שֶׁל
פְּרַעֲהַ בְּשְׂרָה, וּמִזֶּה הַשְּׁתַלְשֵׁל חֲרַבְוֹן
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהִרְבָּה שֶׁפַע יָרַד
לְלַעֲמַת זֶה. (ע"ש בַזְהַר שְׁפַרְעָה נַעֲנֵשׁ עוֹנֵשׁ
מִיּוֹחַד בְּמַכַּת צַפְרָדַע שֶׁנִּכְסוּ הַצַּפְרָדַעִים בַּחֹדֶר
מִשְׁכְּבוֹ וְעַל מִטָּתוֹ בְּגַלְל צוֹרֵת שְׂרָה שֶׁהִיָּתָה
שָׁם).

וְדָבָר זֶה מְצוּי בְּאִשָּׁה שְׂאִיֵן לָהּ
דִּי סְפוּקָה מִבְּעָלָה שֶׁמְחַפֵּשֵׁת לְהַתְבַּלֵּט
בַּחוּץ וְכו', וְהִיא לֹא מְבִינָה שֶׁהִיא
גוֹרֶמֶת לַעֲצָמָה אֶת חֹסֶר הַסְּפוּקָה.
דְּאִשָּׁה צְנוּעָה זֹכָה לְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁפַע
הָאֲמִתִּי שֶׁלָּהּ שֶׁמְבִיא אוֹתָהּ לְסְפוּקָה
מִשְׁלָם בְּכָל עֲנִינֵי הַחַיִּים, וְאִינָה

אֶת הַחֲלָשׁוֹת הַנוֹקְבָא פִּי כָל כַּחַה
יוֹצֵא מִמָּנָה, וְהַהֲתַחַדְשׁוֹת עוֹרְכַת זְמַן,
כְּדַבְּאֵרְנוּ.

וְאִם אָדָם זָר מְהַרְהֵר בְּאִשָּׁה,
הַסְטֵרָא אַחֲרָא פּוֹתַח אֶת הַשֶּׁפַע שֶׁל
הָאִשָּׁה שֶׁהִרְהוּרָו בָּהּ וּמוֹרִיד אֶת זֶה
דִּרְךְ הַחַמּוּם בְּאָדָם הַמְהַרְהֵר, וְהוּא
כְּבִיכּוֹל גּוֹנֵב לָהּ אֶת הַשֶּׁפַע הָאֲמִתִּי
שֶׁלָּהּ, וְאִף עַל פִּי שְׂאִינּוּ עוֹשֵׂה מַעֲשֵׂה,
עֲצָם הַהִרְהוּר כְּבָר גּוֹנֵב אֶת הַשֶּׁפַע
שִׁירַד אֶצְל הַזְכָּר הַמְהַרְהֵר. וְדָבָר זֶה
פּוֹגֵם בְּחַיִּים שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂאִינָה
מְקַבֵּלַת מִבְּעָלָה אֶת הַשֶּׁפַע הָאֲמִתִּי
שֶׁלָּהּ וְכו'. וְכֵן הָאָדָם הַמְהַרְהֵר בְּאִשָּׁה
זֶרֶה גוֹרֵם לְאִשְׁתּוֹ לְהַשְׁפִּיעַ לָהּ שֶׁפַע
שֶׁל אִשָּׁה אַחֲרַת שִׁירַד אֶצְלוֹ. וְאִם
אִינָה מְקַבֵּלַת אֶת הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים
שֶׁהִקְבָּה יַעַד עֲבוּרָה, הִיא תִהְיֶה
חֹסֶרָה וְתִרְגִּישׁ שֶׁכְּבִיכּוֹל חֹסֶר לָהּ
מִשְׁהוֹ.

וְכֵן פְּרַעֲהַ וְאֲבִימֶלֶךְ אִף עַל פִּי
שֶׁלֹא עָשׂוּ מַעֲשֵׂה, עֲצָם הַהִרְהוּר גֵרַם
שִׁירַד אֶצְלָם שֶׁפַע שֶׁל קִדְשָׁה שֶׁהִיָּה
שִׁינְךָ לְשְׂרָה, וּמִזֶּה הַשְּׁתַלְשֵׁל חֲרַבְוֹן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁשֶּׁפַע הַקִּדְשָׁה יָרַד
לְחִיצוֹנִים בְּאוֹתָהּ בְּחִינָה. דְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ הוּא מְקוֹם הַיְחוּד שֶׁל קַב"ה
וְשְׂכִינְתִּיהּ. וְשְׂרָה מְסַמְלַת אֶת הַנִּקְבָּה
הַכְּלִלִית שְׁנִקְרָאת שְׂכִינָה, שֶׁשְׂרַתָּהּ

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

צְנוּעָה שֶׁהִיא יָפָה בְּעֵינֵי בַעֲלָהּ, הוּא מְקַבֵּל אֶת הַחַיִּים שֶׁלָּהּ כְּדִי לְהַעֲבִיר לָהּ, וּמְסַפֵּר יָמֵיו כְּפָלִים מִמֶּשׁ.

מובא ב'שער הפונות' להאריז"ל (תפילין ח"א ע' סג) וְהִנֵּה נֹדַע כִּי בַיּוֹם יֵשׁ קִירוּב לְז"א עִם נוֹקְבִיָּה לְפִי שְׂיֵשׁ בָּהֶם בְּחִינַת מוֹחִין. אָבֵל בְּלִילָה שֶׁהַמוֹחִין מְסַתְּלָקִים לְגַמְרֵי שְׂאֵף הַרְשִׁימוּ מְסַתְּלָק, אֲזִי הוּא זְמַן פִּירוּד בֵּין ז"א לְנוֹקְבִיָּה, לְפִי שֶׁהַבְּחִינָה שֶׁהִיְתָה מְקַשֶּׁרֶת אוֹתָם הִיוּ הַמוֹחִין הַנִּמְשָׁכִין וְנִתְּנִים מִמֶּנּוּ אֵלֶיהָ, וְעַתָּה בְּהַסְתְּלָקוֹתָם יֵשׁ פִּירוּד בֵּינֵיהֶם. רוֹאִים שֶׁהַקֶּשֶׁר הָאֲמִתִּי בֵּין ז"א לְנוֹקְבִיָּה הוּא רַק בְּזְמַן שְׂז"א מַעֲבִיר לְנוֹקְבִיָּה אֶת הַשֹּׁפֵעַ שֶׁלָּהּ, וְאִם אֵין לְז"א מַה לְהַשְׁפִּיעַ יֵשׁ פִּירוּד בֵּינֵיהֶם, וּמִזֶּה נִלְמַד לְאֲדָם הַתַּחְתּוֹן. וְכֵן מְצִינּוּ בַּזְהָר (תְּרוּמָה קע"א). שְׂאֵין הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּחוּץ לְאֶרֶץ, כִּינּוֹן שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיא בְּחִינַת אִשָּׁה צְנוּעָה שְׂאִינָה יוֹצֵאת מִמְּקוֹמָהּ. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ כִּינּוֹן שֶׁבְּחוּץ לְאֶרֶץ שׁוֹלְטִים הַקְּלָפוֹת, הַשְּׂכִינָה לֹא רוֹצֵה לְצֵאת שְׂלֵא יִגְנְבוּ לָהּ אֶת הַשֹּׁפֵעַ, וְזֶה סוּד הַצְּנִיעוּת.

נְצַרְכָּת לְחַפְּשׁ חֵס וְשְׁלוֹם תְּשׁוּמַת לֵב מִהַקְּלָפוֹת בְּחוּץ.

וְגַם בַּעַל שְׂרוּאָה שֶׁאֲשֵׁתוֹ אִינָה מִתְּנַהֲגָת בְּצְנִיעוּת כַּהֲלָכָה בְּלְבוּשָׁה וְדְבוּרָה וְכו', שְׂיַקְפִּיד לְזַהֵר מֵאֲד בְּהַסְתְּכָלוֹת וְהַרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרָת. וּבְפָרֵט לְשִׁמּוֹר אֶת עַצְמוֹ בְּזְמַן הַזְּיוּג מִהַרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרָת, כְּמוֹבֵא בְּשׁו"ע (א"ח רמ"ב), כְּדִי לְהַעֲבִיר לְאֲשֵׁתוֹ אֶת הַשֹּׁפֵעַ הָאֲמִתִּי שֶׁיִּתֵּן לָהּ אֶת הַסְּפוּק הַמְּשָׁלֵם, וְלֹא תַצְטַרֵּךְ לְחַפְּשׁ חֵס וְשְׁלוֹם בְּמִקְוֹמוֹת אַחֲרִים.

מְצִינּוּ בַּמְדָּרֵשׁ (בַּמְדָּבָר א, ג)

יָפָה הִיא הַצְּנִיעוּת. וְכֵן מְצִינּוּ בַּמְדָּרֵשׁ (פְּסִיקְתָא מו, א) אֵין לָךְ חֲבָה לְפָנֵי הַמְּקוֹם מִן הַצְּנִיעוּת. רוֹאִים שֶׁבְּצְנִיעוּת יֵשׁ יוֹפִי וְחֲבָה. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְצְנִיעוּת מְעוֹרְרַת חֲבָה וְיוֹפִי, כִּינּוֹן שֶׁכָּל אֶחָד מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא מַעֲבִיר אוֹ מְקַבֵּל אֶת הַשֹּׁפֵעַ הָאֲמִתִּי, וְהַקֶּשֶׁר הוּא מְשָׁלֵם. וְכֵן חֲבָה בְּגִימְטְרִיא שֵׁם י"ה הַמְּסַמֵּל אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁשׁוֹרָה בֵּין אִישׁ וְאֲשֵׁתוֹ.

מְצִינּוּ בְּגַמ' (יְבֻמוֹת סג:) אִשָּׁה

יָפָה אֲשֵׁרִי בַּעֲלָהּ מְסַפֵּר יָמֵיו כְּפָלִים, וְרַש"י שֵׁם נִדְחָק לְפָרֵשׁ עַל פִּי פֶשֶׁט שֶׁהוּא שְׂמַח בָּהּ וְדוֹמָה לוֹ כְּאֵלוֹ יָמֵיו כְּפָלִים, וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְאִשָּׁה

שְׁלֵהֶם וּכְאֲשֶׁר הָאִישׁ מְזַנֶּה וְאִין חֲבוּר מִיַּחַד לְאִשְׁתּוֹ לְגַמְרִי. בְּאִפְּן זֶה וּבִיחּוּס זֶה לְאִשְׁתּוֹ יֵשׁ חֲבוּר אֵלָיו, וְיֵשׁ לָךְ לְדַעַת כִּי הָאִישׁ הוּא צוּרָה לְאִשָּׁה, הַצּוּרָה הִיא מִיַּחַדַּת הַחֹמֶר עַד שְׂאִין לוֹ הַסֵּרָה מֵאִתּוֹ, וּכְאֲשֶׁר אִין חֲבוּר לְצוּרָה בְּחֹמֶר לְגַמְרִי, אִזּוֹ הַחֹמֶר פּוֹשֵׁט צוּרָה וְלוּבֵשׁ צוּרָה אַחֲרָת, וְזֶה שְׂאֵמֶר כָּאֵן כְּאֲשֶׁר הָאִישׁ מְזַנֶּה וְאִין לוֹ חֲבוּר לְגַמְרִי אֶל הָאִשָּׁה שֶׁהִיא נְחֻשְׁבֶּת כְּמוֹ חֹמֶר, גַּם אִשְׁתּוֹ פְּשֻׁטָה הַצּוּרָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא קַל לְהִסִּיר כְּאֲשֶׁר אִין צוּרָה מִיַּחַדַּת אֶל הָאִשָּׁה וְהֵבִין זֶה, רוֹאִים שְׂאֵדָם הַמְזַנֶּה יוֹצֵר מִצָּב שֶׁל פּוֹשֵׁט צוּרָה וְלוּבֵשׁ צוּרָה אַחֲרָת, וְהֵם דְּבַרְיֵנו שֶׁבְּזִמְן הַזֶּה הָאִשָּׁה לֹא מְקַבֶּלֶת אֶת הַצּוּרָה הָאִמְתִּית שְׁלָהּ. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהֱר (וַיֵּצֵא קִנְיָה). שֶׁהִרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרָת מִחֲלִיף נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ, וְלָכֵן הַיֵּלֵד שֶׁנוֹלַד נִקְרָא בֶּן תַּמּוּרָה, לְרַמּוּז שֶׁהַחֲלִיפוּ לוֹ אֶת הַנֶּפֶשׁ.

וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהֱר (וַיֵּצֵא קִנְיָה):

הִרְהוּר עֶקֶר הוּא, וְעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה וְכו', שֶׁהִרְהוּר הוֹלֵךְ וְנִדְבָק בְּאוֹתָהּ טָפָה, וְהַכֵּל חוֹזֵר אַחַר

מוֹבָא בְּשֵׁם הַגֵּר"א שְׂכֵמוֹ שְׂמַצוּה לְאִנְשִׁים לְשִׁים כָּל יְגִיעַתְם בַּתוֹרָה, כֵּן מְצוּה לְנָשִׁים לְשִׁים כָּל יְגִיעַתְן בְּצְנִיעוּת. וּמִבְּאֵר לְדְבַרְיֵנו דְכָשֶׁם שֶׁהִיגִיעָה בַּתוֹרָה דּוֹאֲגָת לְאָדָם שֶׁיִּקְבֵּל אֶת הַשְּׂפַע הָאִמְתִּית שֶׁלוֹ מִצַּד הַקִּדְשָׁה בְּכָל הַעֲנִינִים, כֵּן הַצְּנִיעוּת לְאִשָּׁה פּוֹעֶלֶת אֶת אוֹתָהּ פְּעֵלָה מִמֶּשׁ. וְכֵן כְּתַב ה'חֹפֵץ חַיִּים' שֶׁכָּל הַהִשְׁפָּעוּת וְהַהֲצַלְחוֹת בְּנַשְׂמֵינּוּ, וּבְרוּחַנִיּוֹת, וּבְפִרְנֶסָה הֵן בְּזָכוֹת הַצְּנִיעוּת. וְכֵן הַכְּתוּב הַמְדַבֵּר עַל אִנְס אִשָּׁה (דְּבָרִים כב, כט) "וְנָתַן הָאִישׁ הַשֶּׁכֵּב עִמָּה לְאָבִי הַנְּעַר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה" ר"ת כּוֹחֵל"ת, דְּזֶה שֶׁהָאִשָּׁה כּוֹחֶלֶת וּפּוֹקֶסֶת וּמִיָּפָה אֶת עַצְמָהּ הִיא גּוֹרֶמֶת לְתוֹצְאָה שֶׁל הָאִנְס וְהִיא גַּם כֵּן אֲשַׁמָּה בְּזֶה. וְכֵן הַכְּתוּב (בְּמִדְבָר כד, כ) "וַיֵּאמֶר רַאשִׁית גּוֹיִם עָמְלַק וְאַחֲרֵיתוֹ עַדִּי אֲבִד" ס"ת תִּמְרוּק"י, דְּבַדְבָרִים אֵלּוֹ יֵשׁ אַחֲזִיזָה לְעָמְלַק הַמְסַמֵּל אֶת הַיֵּצֵר הָרַע וּמִשֶּׁם בְּאוֹת הַחַיּוֹת וְהָרַאשִׁית שֶׁל עָמְלַק.

מְצִינּוּ בְּגַמ' (סוֹטָה י) אֵמֶר רַבִּי

יוֹחֲנָן כָּל הַמְזַנֶּה אִשְׁתּוֹ מְזַנְּת עֵלָיו, וּמִבְּאֵר הַמַּהֲר"ל (ח"א שם) כָּל הַמְזַנֶּה אִשְׁתּוֹ מְזַנֶּה עֵלָיו. פְּרוּשׁ כִּי הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה מְתִיחִסִּים בְּחֲבוּר

מְצִינּוּ בְגָמ' (יומא מז) תִּנּוּ רַבָּנָן שְׁבַע בָּנִים הָיוּ לָהּ לְקַמְחִית וְכֻלָּן שָׁמְשׁוּ בְּכֹהֵנָה גְדוּלָה, אָמְרוּ לָהּ חֲכָמִים מַה עָשִׂית שְׂזִכִית לְכַךְ אָמְרָה לָהֶם מִימֵי לֹא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתִי קִלְעֵי שְׁעָרֵי. וְכֵן מוּבָא שָׁם אָמְרוּ עָלֶיהָ עַל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּן קַמְחִית שֶׁהִיָּה חוֹפֵן אַרְבַּעַת קַבִּין בְּמֵלֹא חֲפָנָיו וְאוֹמֵר כָּל הַנָּשִׁים זָרְדוּ וְזָרְדָּה אֵימָא עָלָהּ לַגָּ. וּמְבָא רִש"י בְּשִׁכְבַת זָרַע קָאֵמֵר, שְׂאִין יִצְיִרַת הַזָּרְדָּה מִכָּל הַטְּפָה אֲלָא מִן הַבְּרוּר שְׁבָה, זָרְדָּה לְשׁוֹן חֲבִילֵי זָרְדִים, כְּלוּמַר בְּרוּר טְפָה שְׁקֻלְטָה אִמֵי הַזָּרְדָּה גָּבַר וְעָלָה לַגָּ. וְרוֹאִים שְׁבִזְכוּת הַצְּנִיעוּת הִיא זְכוּתָהּ לְקַלֵּט אֶת שִׁכְבַת הַזָּרַע הַמְּבַחֶרֶת בִּיּוֹתֵר, וְלִכְּנֵי בְּנֵיהָ הָיוּ בְּרִיאִים וּמְבַחְרִים בְּגוּפָם וּבְנִשְׁמָתָם.

מְצִינּוּ בְגָמ' (שבועות יח:) אָמֵר רַבִּי אֶלְעָזָר כָּל הַמְּקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּשַׁעַת תְּשֻׁמִּישׁ הַזָּיִן לוֹ בָּנִים זְכָרִים שְׁנֵאָמֵר "וְהַתְּקַדְּשֶׁתָם וְהִיִּתְּם קְדָשִׁים", וְסָמִיךְ לִיהָ "אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ". רוֹאִים שְׁבִזְכוּת הַצְּנִיעוּת זֹכִים שֶׁהָאִשָּׁה תִּבְאֵ לְשִׁלְמוֹתָהּ וְתִזְרִיעַ תַּחֲלָה, וְזֹכִים

הַרְהוּר וּמְחֻשְׁבָּה. וְכֵן מוּבָא בְּפֵרוּשׁ הַר"א"ש (נדרים כ:) הַמְּחֻשְׁבָּה בְּאִשָּׁה אַחֲרַת בְּשַׁעַת תְּשֻׁמִּישׁ קְרוּבִין הַבָּנִים לְצַד מַמְזָרוֹת. וְכֵן מוּבָא בְּשִׁיטָה מְקַבְּצַת' (שם) כָּל הַמְּשַׁמֵּשׁ בְּכוֹס זֶה וְנוֹתֵן עֵינָיו בְּכוֹס אַחֵר נַעֲשֶׂה שְׁמוֹשׁ בְּאִשָּׁה זֶה כְּמִי שְׂאִינוֹ עַל גּוֹפָה וְהַבָּנִים קְרוּבִים לִידֵי מַמְזָרוֹת. וְכֵן הַפְּתוּב הַמְּדַבֵּר עַל הַמְּלֶאכֶת הַמְּמַנָּה עַל הַהַרְיוֹן, (איוב ג, ב) "יוֹם אֲנֹלֵד בּוֹ וְהִלְלָה אֵמֵר ה' הָרָה גְבִיר" ס"ת הַרְהוּר, לְרַמֵּז שֶׁהַרְהוּר הוּא תַּחֲלַת הָעֵבוֹר.

כְּתוּב (דברים כב, ח) "כִּי תִבְנֶה בֵּית חֵדֶשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה לְגַגְּךָ וְלֹא תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ". מוּבָא בְּסִפְרֵים שְׁמַעְק"ה ר"ת הַרְהוּרֵי עֲבָרָה קָשִׁים מַעֲבָרָה. נִרְאָה לְבָאֵר עַל פִּי דְבְרֵינוּ "כִּי תִבְנֶה בֵּית חֵדֶשׁ" מְרַמֵּז עַל גִּשְׁוֹאִין, "וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה לְגַגְּךָ" שְׁצָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מִהַרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרַת, "וְלֹא תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ" וְלֹא יִשְׁפִיעַ לְאִשְׁתּוֹ שֶׁהִיא בֵּיתוֹ, שְׁנֵי מִינֵי דָמִים אֶחָד שְׁלָהּ וְאֶחָד שֶׁל אִשָּׁה אַחֲרַת חֵס וְשְׁלוֹם, "כִּי יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ".

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

ז

וְאַחַר שֶׁהָיָה בְּשֵׁתִים, לֹא מִקְרָה
הוּא, כִּי אִם בְּעֶצֶם מִן הַשָּׁמַיִם עַל
צְנִיעוּתוֹ בְּיוֹתֵר. וְכֵן מְצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ
(בַּמִּדְבָּר ח', ט) בְּזֵמַן שֶׁהָיָה נוֹהֲגָת
בְּעֶצְמָה דַּת יְהוּדִית שֶׁהָיָה צְנוּעָה
זוֹכָה שְׂיוּצָאִין מִמֶּנָּה בְּנִים בְּעֲלֵי
מִקְרָא בְּעֲלֵי מִשְׁנָה בְּעֲלֵי מַעֲשִׂים
טוֹבִים. וְכֵן מְצִינוּ בַּגִּמְ' (עִירוּבֵין כֹּא):
"וְעַל פְּתַחֲנוּ כָּל מִגְדִּים" אֵלּוּ
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּגִּידוֹת פְּתַחֲהֶן
לְבַעֲלֵיהֶם. לְשָׂנֵא אַחֲרֵינָא,
שְׂאוּגְדוֹת פְּתַחֲהֶן לְבַעֲלֵיהֶן. רוֹאִים
שֶׁבְּזִכּוֹת הַצְּנִיעוּת זֹכִים לְפָרוֹת
חֲשׂוּבִים [מִגְדִּים], הַמְרַמְזִים עַל בְּנִים
מִבְּחָרִים.

מְצִינוּ בַּגִּמְ' (סַנְהֵדְרִין מֵה). אֵמֶר
רַבָּה גְּמִירֵי אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט
אֶלֶּא בְּמִי שֶׁעִינָיו רוֹאוֹת. הֵיִינוּ
שֶׁהִסְתַּכְּלוֹת בְּאִשָּׁה גּוֹרְמַת שֶׁהָאָדָם
יְהַרְהֵר בְּאוֹתָהּ אִשָּׁה, וְאֵינָה גּוֹרְמַת
הַרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרֵת, לְכֵן מִתִּיר רַבִּי
יְהוּדָה לְסַקֵּל אִשָּׁה בְּלֵי בְּגָדִים. וּמִבְּאֵר
לְדַבְּרֵינוּ דְּהַרְהוּר בְּאִשָּׁה גּוֹרֵם שֶׁהַשֶּׁפַע
שֶׁל אוֹתָהּ אִשָּׁה יוֹרֵד אֶצְלוֹ, וְאֵינוּ שׂוֹךְ
לְאִשָּׁה אַחֲרֵת.
וּלְפִי דְּבַרְיֵנוּ מִבְּאֵר מְדוּעַ זְוּוּג
נִקְרָא בְּשֵׁם יְדִיעָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
(בְּרַאשִׁית ד', א) "וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה

לְבָנִים זְכָרִים. וְכֵן מְצִינוּ בַּגִּמְ' (ב"ק לב).
מְדוּעַ הַפְּתוּב אֹמֵר "וְנִכְרְתוּ
הַנְּפֹשׁוֹת הַעֲשׂוֹת", הֲרֵי הָאִשָּׁה לֹא
עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּזוּוּג, וּמִבְּאֵר הַגִּמְ'
שֶׁהַנְּפֹשָׁה שְׁלָה נִחְשַׁבֶת מַעֲשֵׂה. וּמִבְּאֵר
לְדַבְּרֵינוּ דְּהַרְעַת הָאִשָּׁה בְּאֵה עִם
הַנְּפֹשָׁה וְהַשְּׁלֵמוֹת, וְהַרְעָה הִיא
מַעֲשֵׂה.

וְכֵן יֵשׁ רִמְזוּ בַּפְּתוּב (בְּרַאשִׁית
יח, ט) "וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה
אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵה: וַיֹּאמֶר
שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת חַיָּה וְהִנֵּה
בֵּן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ" בְּזִכּוֹת זֶה שֶׁהִיא
צְנוּעָה בְּאֵה, כְּמוֹבֵא בְּרִש"י שֵׁם,
תִּזְכּוּ לְבֵן.

וְכֵן מְצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (ב"ר ס, טו)
שֶׁתִּים הֵם שְׁנֵתְפָסוּ בְּצַעֲרֵיךָ וְיִלְדוּ
תְּאוֹמִים רַבָּה וְתָמָר, וּמִבְּאֵר
ה'חֲתָם סוֹפֵר' (תוֹרַת מֹשֶׁה בְּרַאשִׁית כד, סד)
שֶׁתִּים נִתְפָּסוּ בְּצַעֲרֵיךָ וְיִלְדוּ
תְּאוֹמִים רַבָּה וְתָמָר, וְתִהְיֶה
הַפְּנִינָה לְהוֹרוֹת כִּי לְפִי רַב צְנִיעוּת
הָאִשָּׁה כֵּן תִּפְקַד בְּבָנִים, כְּעִנְיָן
"אֲשֶׁתְּךָ כְּגִפּוֹן פּוֹרִיָה בִּירְכָתִי
בֵּיתְךָ", וְזֶה יוֹרָה בְּזֶה כִּי שְׁנַיִם
נִתְפָּסוּ בְּצַעֲרֵיךָ שֶׁהוּא כְּסוּי וְעֵטוֹף
יְתָר, וְנִפְקְדוּ לְלֶדֶת שְׁנַיִם שְׁנַיִם,

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

הַמְסַמְלֶת אֶת אִשְׁתּוֹ, שֶׁהָאֹר שָׁלָה יְהִיָּה כְּמוֹ שָׁלוֹ, הֵינּוּ כְּמוֹ הַחֲמָה. וְכֵן הַכְּתוּב (שְׁמוֹת כ, יד) "לֹא תַחְמַד אִשְׁתְּ רֵעֲךָ" ס"ת תֵּאֲרֶה, דְּהַתְּבוֹנְנוֹת בְּתֵאֵר הָאִשָּׁה הִיא כְּבָר "לֹא תַחְמַד".

וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר הַלְקוּטִים 'לְהֶאֱרִיז' ל (מְטוֹת רַסב) שְׂרָאוּבֵן וְגַד לֹא נִכְנסוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל כִּי הָיָה בָּהֶם פָּגָם בַּדַּעַת, אֲצֹל רָאוּבֵן יַעֲקֹב בָּא עַל לֵאָה וַחֲשַׁב שֶׁהִיא רַחֵל, וְכֵן אֲצֹל גַּד יַעֲקֹב בָּא עַל זִלְפָּה וַחֲשַׁב שֶׁהִיא לֵאָה, וְנוֹלַד גַּד עִם פָּגָם בַּדַּעַת, לְכֵן קִרְאָה שְׁמוֹ "בְּגַד" בְּלִי אוֹת א', לְרַמֵּז שֶׁחֲסָרָה לוֹ דַּעַת שֶׁהִיא בְּסוּד אוֹת א'. וּבְשֵׁעַר הַפְּסוּקִים 'לְהֶאֱרִיז' ל (מְטוֹת קַצג) מוֹסִיף שֶׁבְּגַד הוּא מַלְשׁוֹן בְּגִידָה, דָּאֵם יֵשׁ פָּגָם בַּדַּעַת זֶה נִחְשָׁב שֶׁהִבְעֵל בּוֹגֵד בְּאִשְׁתּוֹ. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּבַעַל שְׂאִינוּ מַעֲבִיר לְאִשְׁתּוֹ אֶת הַשֹּׁפֵעַ הָאֲמִתִּי שֶׁלָּה הָרִי זֹו בְּגִידָה. וְכֵן הַכְּתוּב הַמְדַבֵּר עַל מַרְיָם שֶׁטָּעְנָה עַל מִשָּׁה שֶׁפָּרַשׁ מֵאִשְׁתּוֹ (בְּמַדְבַּר יב, ב) "וַיֹּאמְרוּ הֲרֵק אַךְ בְּמִשָּׁה דְּבָר יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דְּבָר", ר"ת בְּגִידָה בְּג' אֲפָנִים, דְּמִי שֶׁפָּרַשׁ מֵאִשְׁתּוֹ הָרִי הוּא בּוֹגֵד בָּהּ בְּזֶה שְׂאִינוּ מַעֲבִיר לָהּ אֶת הַשֹּׁפֵעַ הַנֶּצְרֵךְ לָהּ, וּמִי שֶׁמְהַרְהֵר בְּאִשָּׁה אַחֲרַת הוּא אוֹתוֹ דְּבָר, לְכֵן הוּא גַם בּוֹגֵד.

אִשְׁתּוֹ", דְּהַעֲבַרְת שֹׁפֵעַ הַחַיִּים מִהִבְעֵל לְאִשָּׁה נּוֹתֶנֶת לְבַעַל יְדִיעָה וְהַכְּרָה בְּמַהוּת אִשְׁתּוֹ, דְּמִי שֶׁמַּעֲבִיר לְשֵׁנִי אֶת חַיָּיו בְּוֹדָאֵי מַפִּיר אוֹתוֹ הֵיטֵב. וְלְכֵן הַטָּפָה נִמְשָׁכֶת מִהַדַּעַת, דְּקַבְּלַת שֹׁפֵעַ הָאִשָּׁה הִיא בַּדַּעַת שֶׁל הִבְעֵל, שֶׁשֵּׁם הוּא מְקַבֵּל יְדִיעָה וְהַכְּרָה בְּמַהוּתָהּ, וּבִידִיעָה זֹו טָמוּן הַשֹּׁפֵעַ שֶׁהוּא מַעֲבִיר לָהּ.

וְכֵן מוּבָא בְּמִבּוּא שְׁעָרִים 'לְהֶאֱרִיז' ל (שְׁכָא) הַדַּעַת [שֶׁל הַזְּכָר] כּוֹלָל ב' פָּנִים חֲסָדִים וְגִבּוּרוֹת, פָּנֵי דּוּכְרָא וּפָנֵי נּוּקְבָא. וְכַפִּי שֶׁנּוּבְאֵר לְקַמֵּן שֶׁשֹּׁפֵעַ הָאִשָּׁה הוּא בְּסוּד הַגִּבּוּרוֹת. וְלְכֵן הַהֲרַהוּר חֲמוּר מְאֹד, דְּהַהֲרַהוּר מוֹלִיד בַּדַּעַת הַמְהַרְהֵר אֶת שֹׁפֵעַ הָאִשָּׁה שֶׁהוּא מְהַרְהֵר בָּהּ, וְהַחֲלֵק הַעֲקָרִי שֶׁל הַזְּוִיג כְּבָר נַעֲשֶׂה. וְכֵן מוּבָא בְּרַבְּנוּ בַּחַיִּי (בְּרַאשִׁית ד, א) שֶׁחֲטָא עַץ הַדַּעַת הָיָה זְוִיג שֶׁל אָדָם וַחֲוָה, כִּינּוֹן שֶׁזְּוִיג הוּא בְּחִינַת דַּעַת. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּבִכּוֹחַ הָאֲכִילָה מַעַץ הַדַּעַת הַסִּטְרָא אַחֲרָא פִּתַח לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן אֶת הַשֹּׁפֵעַ שֶׁל חוּהַ בַּדַּעַת שָׁלוֹ, וְהָיָה זְוִיג פָּגוּם קוֹדֵם שֶׁבַת. וְכֵן הַרְהוּר ס"ת הַכְּתוּב (ישעי' ל, כו) "וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה", לְרַמֵּז שֶׁהַהֲרַהוּר שֶׁל הִבְעֵל מִמְּשִׁיךְ אֶת הָאוֹר לְלִבְנָה

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

ט

שִׁכְתוֹב (משלי יח, כב) "מִצָּא אִשָּׁה
מִצָּא טוֹב", וְכֵן (שם לא, י) "אִשֶּׁת חֵיל
מִי יִמְצָא". וְכֵן מְצִינוּ בְּגַמ' (נדח לא):
שָׂאֲלוּ תִלְמִידָיו אֶת רַבִּי דוֹסְתָאִי
בְּרַבִּי יִנְאִי מְפָנִי מָה אִישׁ מְחִזֵּר עַל
אִשָּׁה וְאִין אִשָּׁה מְחִזְרַת עַל אִישׁ.
מְשַׁל לְאָדָם שָׂאֲבָד לוֹ אֲבָדָה מִי
מְחִזֵּר עַל מִי בַעַל אֲבָדָה מְחִזֵּר עַל
אֲבָדָתוֹ, רוֹאִים שָׂאִשָּׁה הִיא בְּחִינַת
מְצִיאָה לְבַעֲלָהּ, לְכֵן הוּא צְרִיךְ לְחִזֵּר
אֲחֵרֶיהָ. וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּאִשָּׁה תְלוּיָה
בְּחִיָּה מִמָּה שְׂמֻקְבֵּלֶת מִבַּעֲלָהּ, לְכֵן
הִיא בְּחִינַת מְצִיאָה, שְׂכָל פְּעַם הַבַּעַל
מוֹצֵא אֶת הַחַיִּים שְׁלָהּ, כְּמוֹ אָדָם
שְׂמַחֲפֵשׂ דְּבַר שָׂאֲבָד לוֹ וּמוֹצֵא אוֹתוֹ
מִחֲדָשׁ. וְזֶה הַסּוּד שֶׁל הַשְּׂמָחָה
וְהַהֲתַחֲדָשׁוֹת שֵׁישׁ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין,
דְּבִמְצִיאַת מְצִיאָה אֶפְלוּ שֶׁהַדְּבַר שֵׁיךְ
לוֹ מִקְדָּמַת דְּנָא וְאִין מְקוּם לְשִׂמְחָה בּוֹ,
כִּינּוֹן שָׂאֲבָד לוֹ וּמוֹצֵאוֹ יֵשׁ בְּכַךְ שְׂמָחָה
מִחֲדָשׁ. וְכֵן בְּנְשׂוּאִין אֶפְלוּ שֶׁהָאִשָּׁה
הִיא חֶלֶק מִהַבַּעַל וְשִׂיכָת לוֹ, יֵשׁ לוֹ בָּהּ
שְׂמָחָה כָּל פְּעַם מִחֲדָשׁ כִּינּוֹן שֶׁהוּא
מוֹצֵא אֶת הַחַיִּים שְׁלָהּ. וְלְכֵן הַגָּמ'
מִסְמִיכָה זֹאת לְמִימְרָא שֶׁל
הַהֲתַחֲדָשׁוֹת בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, אֲמָרָה
תּוֹרָה תְּהֵא טְמָאָה שְׂבָעָה יָמִים
כְּדִי שְׂתֵהֵא חֲבִיבָה עַל בַּעֲלָהּ

וְכֵן מְצִינוּ בְּגַמ' (סנהדרין לו).
שְׂבָגַד מְרַמֵּז עַל בְּגִידָהּ, וּמִבְּאֵר
לְדַבְרֵינוּ, שָׂאִשָּׁה הַלּוֹבֶשֶׁת בְּגָד שָׂאִינוּ
צְנוּעָה, הִיא בּוֹדֶדֶת בְּבַעֲלָהּ, כְּשִׁנּוֹתֶנֶת
לְאַחֵרִים לְגַנְּבָהּ אֶת הַשֶּׁפַע.
וְכֵן מוּבָא בְּאֵרִיז"ל שֶׁם
שְׂמֻנְשָׁה הוּא בְּסוּד גִּיד הַנְּשָׂה, וְהִיא
בְּחִצְיוֹ אוֹתוֹ פָּגַם שֶׁל רְאוּבֵן וְגַד, מִצַּד
אִמּוֹ שֶׁהִיתָה בֵּת שְׂכָם בֶּן חַמּוֹר, לְכֵן
חִצְיָה שְׂבַט מְנַשֶּׁה לֹא נִכְנְסוּ לְאַרְעֵי
יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׂבַט גַּד. וְצְרִיךְ לְהַבִּין
מִדּוּעַ גִּיד הַנְּשָׁה מְרַמֵּז עַל הַפָּגַם שֶׁהִיא
בְּמְנַשָּׁה, נִרְאָה לְבָאֵר דְּמוּבָא בְּשַׁעַר
הַפְּסוּקִים' לְהָאֵרִיז"ל (מטות ע' קצג) שְׂגִיד
הַנְּשָׁה הוּא בְּחִינַת יְסוּד. אֲלֵא שֶׁשֵּׁם
יֵשׁ לְנַחֲשׁ אַחִיזָה חֲזָקָה. וְכֵן רוֹאִים
שְׂגִיד הַנְּשָׁה הוּא סִיּוּם שֶׁל חוּט
הַשְּׂדֵרָה, כְּמוֹ שֶׁהִי סוּד הוּא סִיּוּם שֶׁל
חוּט הַשְּׂדֵרָה, דְּגִיד הַנְּשָׁה הוּא בְּחִינַת
יְסוּד. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'שְׂפַת אֱמֶת'
(יוה"כ תרנ"ב) שְׂגִיד הַנְּשָׁה הוּא הַמְקַבֵּל
שֶׁל גִּיד הַמִּילָה. וּמִי שְׂפּוּגָם בְּדַעַת
מִתְקַשֵּׁר עִם גִּיד הַנְּשָׁה שֶׁהוּא הַיְסוּד
שֵׁישׁ לְנַחֲשׁ אַחִיזָה בּוֹ. וְכֵן בְּגִיד"ה
מְרַמֵּזֶת בְּכְתוּב (בראשית לב, לו) "כִּי נִגַע
בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשָׁה". דְּכָל מִי
שְׂבוּגָד מִתְקַשֵּׁר עִם גִּיד הַנְּשָׁה.
רוֹאִים מִהַפְּסוּקִים שָׂאִשָּׁה
צְנוּעָה הִיא בְּחִינַת מְצִיאָה, כְּמוֹ

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

וְחֶסֶד לְפָנָיו. רואים שיש ענין של נשיאת החסד. ומבאר לדברינו בין שהוא מוצא את השפע האמתי של הרמ"ח אברים שלה, שהם החסדים שלה, זה נקרא שהיא נושאת חסד לפניו, היינו שהוא מוצא חסד חדש כשהיא מגיעה אליו. וכן מצינו בגמ' *(מגילה טו:)* שהיה לאסתר חוט של **חסד.** ובארנו במאמר 'חשמל דם' שחוט האשה הוא המשך חוט הבעל, והבעל משפיע לה את שפע החוט שלה. ונראה דלכן בתחלה כתוב *(שם טו)* **"ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה"**. ולא מזכר חסד, דחסד מסמל את כל השפע שלה, וכיון שהיא היתה צנועה השפע שלה בשלמותו לא נפתח לכל ראייה, רק לאחשורוש שה' רצה שתנשא לו.

מצינו במדרש *(שיהש"ד ז, ל)*

מהיכן היו בנות ישראל מתקשטות ומשמחות לבעליהן כל ארבעים שנה שעשו ישראל במדבר, ר' אבהו אמר מן המן, הָדָא הוּא דְכָתִיב "מִר וְאֵהְלוֹת קְצִיעוֹת כֹּל בְּגִדְתֶיךָ מִן הַיְכָלִי שֵׁן מִנִּי שְׂמֵחוֹךְ", מִמָּה שְׁנִתּוֹן תַּחַת הַשֵּׁן מִמֶּנּוּ הָיוּ בְנוֹת יִשְׂרָאֵל הַצְנוּעוֹת וְהַכְּשֻׁרוֹת מִתְקַשְׁטוֹת

כְּשַׁעַת כְּנִיסָתָהּ לַחֲפָה. וְזֶה הַסּוּד שֶׁכָּל זְיוּג נַעֲשֶׂה דְרָךְ מְצִיאַת חוֹן, וְלִכּוֹן אוֹמְרַת הַגָּמ' שְׂאִישׁ מְחַזֵּר אַחֵר אֲבָדְתּוֹ וְלֹא אִשָּׁה, דְּאִשָּׁה הַמְּחַזֶּרֶת אֵינָנָה צְנוּעָה, וּמְתִי הִיא אֲבָדָה וּמְצִיאָה דּוֹקָא אִם הָאִישׁ מְחַזֵּר. וְכֵן מְצִיאָה בְּגִימְטְרִיא עֲלֵמָה הַמְּסַמְלֶת אִשָּׁה צְנוּעָה שְׁעֵלוּמָה מֵאִישׁ אַחֵר, כְּמוּבָא בְּרֹקַח' (פ' ח"י שרה) עַל הַכְּתוּב *(בראשית כד, מג)* **"וְהָיָה הָעֲלָמָה הַיְצֵאת לְשָׂאב"**. וְכֵן רֹאִים שְׁעֵלְמָה נֶאֱמָרָה בְּתוֹרָה רַק עַל רִבְקָה וּמְרִים, וְאִשָּׁה צְנוּעָה הַבֵּעַל זֹכֵר לְמִצָּא אֶת חֵיָהּ הָאֲמֵתִיִּים, וְזֹכֵר לְמְצִיאַת חוֹן, וְהִיא מְצִיאָה אֲמֵתִית. וְכֵן מוּבָא בְּמִבּוּא שְׁעָרִים' לְהָאֲרִיז"ל *(שי)* **עֲלָמָה הִיא נֶעְרָה שֶׁכָּל שְׁעָה הִיא נַעֲשִׂית בְּסוּד בְּתוּלָה שְׂרַחְמָה צָר [וְחֻבִּיבָה עַל בְּעָלָה].**

כתוב *(אסתר ב, יז)* **"וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל הַנָּשִׁים וַתֵּשֶׂא חוֹן וְחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל הַבְּתוּלוֹת"**. וְצָרִיךְ לְהַבִּין מֵהִי נְשִׂיאַת הַחֶסֶד. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר' קְצוּר שֶׁלְחוֹן עָרוֹךְ' *(קמט, ט)* **מְצוּה לְשַׂמַּח חֲתָן וְכֵלָה וְלִרְקֹד לְפָנֶיהָ וְלוֹמַר שְׁהִיא נְאָה וְחִסוּדָה מִלְשׁוֹן "וַתֵּשֶׂא חוֹן**

יִלְכַּד בָּהּ", וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּבִמְעַרְבָּא הֵיוּ שׂוֹאֲלִים אֶת הַחֲתָן לְאַחַר נִשׁוּאָיו בְּזִמְן שֶׁשֵּׁיךְ אֶצְלוֹ עֲנִין הַמְצִיאָה, אִם זָכָה בְּאִשָּׁה צְנוּעָה וְהוּא בְּבַחֲיַנְתָּ "מְצָא טוֹב", הֵינּוּ הַשְּׁפַע הָאֲמִתִּי שֶׁל אִשְׁתּוֹ, אוֹ שֶׁאִשְׁתּוֹ חָס וְשָׁלוֹם אֵינָה צְנוּעָה וְהוּא "מוֹצֵא מֵרַמְמוֹת" הֵינּוּ שֶׁהוּא מוֹצֵא אֶת הַשְּׁטָן שֶׁהוּא מְלַאךְ הַמְּוֹת. וְכֵן מְצִינוּ בַּמְדְּרֵשׁ (תַּנְחוּמָא וַיֵּשֶׁב (1) שֶׁהַפְּתוּב "וּמוֹצֵא אֲנִי מֵרַמְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה" נֹאמֵר עַל אִשְׁתּוֹ פּוֹטִיפֵר כְּשֶׁנִּסְתָּה לְהַחֲטִיא אֶת יוֹסֵף.

כְּתוּב (רוֹת א, ט) "וּמוֹצֵאן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה". וְגַם כָּאֵן רוֹאִים לְשׁוֹן מְצִיאָה, וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּבִאֲרָנוּ לְעִיל שֶׁהַפְּתוּב הַזֶּה מְרַמֵּז עַל מְנוּחַת הָאִשָּׁה בְּזִכּוֹת הַנְּשׁוּאִין, וּמְנוּחָה זֹו בָּאָה בְּזִכּוֹת שֶׁהַבַּעַל מוֹצֵא אֶת הַשְּׁפַע שְׁלָה לְהַעֲבִיר לָהּ.

כְּתוּב (רוֹת א, ט) "וּמוֹצֵאן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה". וְגַם כָּאֵן רוֹאִים לְשׁוֹן מְצִיאָה, וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּבִאֲרָנוּ לְעִיל שֶׁהַפְּתוּב הַזֶּה מְרַמֵּז עַל מְנוּחַת הָאִשָּׁה בְּזִכּוֹת הַנְּשׁוּאִין, וּמְנוּחָה זֹו בָּאָה בְּזִכּוֹת שֶׁהַבַּעַל מוֹצֵא אֶת הַשְּׁפַע שְׁלָה לְהַעֲבִיר לָהּ.

שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַגֵּרִיז שֶׁשׂוֹאֵל מְדוּעַ אוֹמְרִים חֲז"ל שֶׁיֵּשׁ שְׁבַעַת יָמֵי

וּמִשְׁמַחוֹת לְבַעֲלֶיהוּ. עַל פִּי פֶּשֶׁט בְּמִן הִיָּה רֵיחַ טוֹב וְקִשְׁר בֵּין הַבַּעַל לְאִשְׁתּוֹ. וְנִרְאָה לְהוֹסִיף עַל פִּי דְּבִרֵינוּ כִּינּוּ שֶׁהֵמוֹן יֵרֵד לְכָל מִשְׁפָּחָה בְּנִפְרָד, וְהוּא הִיָּה הַשְּׁפַע הָאֲמִתִּי שֶׁהִיָּה רַק שְׁלָהֶם מֵאֵת ה', בְּאִכִּילְתּוֹ הַתְּעוֹרֵר אֶצֶל הַבַּעַל לְמִצָּא אֶת הַשְּׁפַע הָאֲמִתִּי שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהִיָּה טְמוּן בְּתוֹךְ הַמֶּן, וְלָכֵן הוּא הִיָּה הַמְקִשֵׁר בֵּינֵיהֶם.

וְכֵן הַדּוּדָאִים שְׁמַרְבִּים אֶהְבָּה בְּעוֹלָם בָּאִים לְאָדָם בְּדֶרֶךְ מְצִיאָה כְּמוֹ שְׁכְּתוּב (בְּרַאשִׁית ל, יד) "וַיִּמְצָא דוּדָאִים בְּשֶׂדֶה". וְכֵן מוֹבָא בְּרַבְנּוּ בַּחֲיִי (בְּרַאשִׁית ל, יד) שֶׁהַדּוּדָאִים הֵם בְּצוּרַת אָדָם, דִּישׁ לָהֶם צוּרַת רֵאשׁ וַיִּנְדִּים, נִרְאָה דִּישׁ כָּאֵן רְמֵז שֶׁדּוּדָאִים הַבָּאִים בְּדֶרֶךְ מְצִיאָה עוֹזְרִים לְמִצָּא אֶת שְׁפַע הָאִשָּׁה, וְלִזְכוֹת בְּבָנִים.

מְצִינוּ בְּגִמ' (בְּרוֹכוֹת ח.) "עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֵיךָ לְעַתְּ מְצָא", אֵמֵר רַבִּי חֲנִינָא "לְעַתְּ מְצָא" זֹו אִשָּׁה, שְׁנֹאמֵר, "מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב", בְּמְעַרְבָּא כִּי נִסִּיב אִינִישׁ אֶתְתָּא, אִמְרִי לִיָּה הַכִּי, "מְצָא" אוֹ "מוֹצֵא", מְצָא, דְּכַתִּיב, "מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב", מוֹצֵא דְּכַתִּיב "וּמוֹצֵא אֲנִי מֵרַמְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה וְגו', וְחוּטָא

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

לה. וכן בנִסְחַח הַפְּתִיחָה נֶאֱמַר **סִימָן** טוב ומזל טוב. וְזֶה הֶעֱנִין שֶׁל **סִימָנִי** נְעֻרוֹת וּבְגֵרוֹת, לְרַמֵּז שֶׁאֶפְשָׁר כָּבֵר לְמַצֵּא אֶת הַשְּׁפַע שְׁלֵהֶם, וּמְרַמֵּז בְּגַמ' (*סוּטָה יב.*) **"אֶת בֵּת לִוִי" אֶפְשָׁר בֵּת מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה הֵיְתָה, וְקָרִי לָהּ בֵּת וְכו', אֵמֶר רַב יְהוֹנָתָן שְׁנוּלְדוּ בָּהּ סִימָנִי נְעֻרוֹת, וּמְבֹאֵר רַש"י סִימָנִי נְעֻרוֹת חֲזָרָה לִימֵי עֲלוּמִיָּה בְּאַרְחַ כְּנָשִׁים וּבִתְאֹר פְּנִים וּפְשָׁטוֹ הַקְּמָטִים, רוֹאִים שֶׁסִימָנִי נְעֻרוֹת מְרַמֵּזִים עַל הַתְּחַדְּשׁוֹת הָאִשָּׁה.**

מְצִינּוּ בַּמְדַּרְשׁ (*יִלְקוּט וִיקְרָא תִקְעָא*) **טְמָאת הָאִשָּׁה סִימָן לְבָנִים,** נִרְאָה דְלָכֵן זְוֹג מוֹלִיד יֵלֵד וּמְבִיא חַיִּים חֲדָשִׁים לְעוֹלָם, דְּבִזְמַן שֶׁמְעַבִּירִים חַיִּים לָאִשָּׁה יֵשׁ בְּחִינָה שֶׁל יְצִירַת חַיִּים חֲדָשִׁים עֲבוּרָה, וּמְמִילָא זֶה מוֹלִיד וּמְבִיא יֵלֵד חֲדָשׁ וְחַיִּים חֲדָשִׁים בְּעוֹלָם. וְזֶה מְרַמֵּז הַמְדַּרְשׁ שֶׁטְמָאת הָאִשָּׁה הִיא **סִימָן** לָאִשָּׁה שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְזִכּוֹת בְּמִצִּיאוֹת חֵן חֲדָשָׁה, וְלַחַיִּים חֲדָשִׁים שֶׁיֵּבִיאוּ אֶתֶם בָּנִים וְיִצְרִית חַיִּים חֲדָשִׁים בְּעוֹלָם, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוּ שִׁימֵי הַטְּמָאָה מְרַמֵּזִים עַל הַהֲתַחַדְּשׁוֹת בְּחַיֵי הַנְּשׂוּאִין. וְזֶה דּוֹקָא אִם הִיא שׁוֹמְרֶת עַל טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפָּחָה

בְּרֵאשִׁית, הָרִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי ה' נַח וּמָה זֶה שִׁיךְ לְבְרִיאוֹת הָעוֹלָם. וּמְבֹאֵר שֶׁמְנוּחָה הִיא בְרִיָּאָה בְּפָנֵי עֲצָמָה, וְהִיא נִבְרָאָה בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וּמְבֹאֵר לְדַבְרֵינוּ דְכָשֶׁם שֵׁשׁ מְנוּחָה בְּיַחֲוֹד אִישׁ וְאִשָּׁה, יֵשׁ מְנוּחָה כְּלָלִית בְּעוֹלָמוֹת בְּשַׁבָּת, כְּשִׁעוּמְדִים בְּמִצָּב שֶׁל יַחֲוֹד, וּמְנוּחָה זֹה הִיא בְרִיָּאָה בְּפָנֵי עֲצָמָה שֶׁהִיא סוּד הַיַּחֲוֹד.

וְאֵף עַל פִּי שְׁגָם עַל זְנוּת מְצִינּוּ בְּפִסּוּקִים לְשׁוֹן מְצִיָּאָה כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (*דְּבָרִים כב, כג*) **"כִּי יְהִיָּה נְעֻרָה בְּתוֹלָה מְאֹרְשָׁה לְאִישׁ וּמְצִיָּאָה אִישׁ בְּעִיר וְשָׁכַב עִמָּה,"** (*שִׁם כב, כה*) **"וְאִם בְּשָׂדֵה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת הַנְּעֻרָה,"** (*שִׁם כב, כז*) **"כִּי בְשָׂדֵה מְצִיָּאָה,"** (*שִׁם כב, כח*) **"כִּי יִמְצָא אִישׁ נְעֻרָה,"** הַסְּטֵרָא אַחֲרָא פּוֹתַח לְמַזְנוּה לְמַצָּא מְשֻׁהוּ מֵהַחַיִּים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁל אוֹתָהּ הָאִשָּׁה כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַזְּנוּת, לְכֵן זֶה נֶאֱמַר בְּלִשׁוֹן מְצִיָּאָה, אֵף עַל פִּי שֶׁבּוֹדָאִי אֵין שֵׁם מְצִיָּאָה מְשֻׁלָּמֶת.

נִרְאָה דִּיעֻקֵּב סַכָּם עִם רַחֵל שֶׁהִיא תֵּתוּן **סִימָנִים** בְּזְמַן הַזְּוִיג, לְרַמֵּז לָהּ שֶׁבְּשִׁבִיל לְמַצֵּא אֶת הַשְּׁפַע הָאֲמֵתִי שְׁלָה וְלְהַעֲבִיר לָהּ הִיא צְרִיכָה לְתֵת סִימָנִים, דְּאֵבְדָה צְרִיכָה סִימָנִים, וְאֵז יַעֲקֹב יִמְצָא אֶת הַשְּׁפַע שְׁלָה לְהַעֲבִיר

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

יג

מְצִינּוּ בְּזֶהֱרַר (תִּיקוּנִים צו):
שְׁכַפְשֵׁם שְׁבֻזוּג אִישׁ וְאִשָּׁה מוֹרִידִים
אֶת הַמְּלַבּוּשִׁים לְהִיּוֹת בְּשָׂר אֶחָד, כֵּן
בְּקִרְיָאֵת שְׁמַע מוֹרִידִים אֶת הַקְּלָפוֹת
שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנַת מְלַבּוּשִׁים הַמְּכַסִּים עַל
הָאוֹר הָאֱלֵקִי, לְהִיּוֹת אֶחָד עִם הַקְּב"ה
כְּבִיכּוֹל. וְרוֹאִים שֶׁהִזְהַר מִמְשִׁיל אֶת
הַבְּגָדִים בְּזֶמַן הַזְּוִיג לְקְלָפוֹת. וְכֵן
מְצִינּוּ בְּגַמ' (כְּתוּבוֹת מַח.) **תְּנִי רַב יוֹסֵף**
"שְׂאֲרָה" זֶה קְרוֹב בְּשָׂר, שֶׁלֹּא יִנְהַג
בָּהּ מְנַהֵג פְּרָסִיִּים שְׁמִשְׁמָשִׁין
מִטּוֹתֵיהֶן בְּלַבּוּשֵׁיהֶן, מְסִיֵּעַ לִיה
לְרַב הוֹנָא, דְּאָמַר רַב הוֹנָא הָאוֹמֵר
אִי אֶפְשִׁי אֲלֵא אֲנִי בְּבַגְדֵי וְהִיא
בְּבַגְדָּהּ, יוֹצִיא וְנוֹתֵן כְּתוּבָה.

מְצִינּוּ בְּגַמ' (יְבֻמוֹת עז):
שְׁמִלְכוּת בֵּית דָּוִד נִקְרָאת מְצִיָּאָה, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פט, כא) **"מְצִיָּאתִי דָּוִד**
עַבְדִּי", וְכֵן כְּתוּב (בְּרַאשִׁית יט, טו) **"שְׁתִּי**
בְּנִתֶיךָ הַנְּמַצָּאת", וְלִכְאוּרָה קִשָּׁה
מֵה שֵׁיךְ אֲצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲבָדָה
וּמְצִיָּאָה. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּמִלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְסַמְּלֵת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
שֶׁהִיא הַנְּקֵבָה הַכְּלִלִית שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אוֹמֵר עָלֶיהָ **"מְצִיָּאתִי"**, דְּהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ פְּרָצוּף ז"א, מוֹצֵא אֶת
הַשְּׁפַע לְהַשְׁפִּיעַ לְשְׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה
הַסּוּד שֶׁל **"מְצִיָּאתִי דָּוִד עַבְדִּי"**.

כְּפִי שֶׁהִבְאֵנוּ מֵהַגַּמ' תְּהֵא טְמָאָה
שְׁבַעַה יָמִים כְּדִי שֶׁתְּהֵא חֲבִיבָה
עַל בְּעֵלָה כְּשַׁעַת כְּנִיסַתָּה לַחֲפָה.
וְלִכֵּן בְּזִכּוֹת הַצְּנִיעוּת זֹכִים לְבָנִים
מִבְּחָרִים כְּפִי שֶׁהִבְאֵנוּ עַל קִמְחִית,
דְּהָאִשָּׁה מוֹלִידָה אוֹתָם מֵהַחַיִּים
הָאֲמַתִּיִּים שֶׁלָּהּ שֶׁהִיא קְבֵלָה מִבְּעֵלָה,
וְלֹא מֵעֲרֻבּוֹב שֶׁל אַחֲרִים חֵס וְשְׁלוֹם.
וְכֵן מְצִינּוּ בְּגַמ' (שְׁבוּעוֹת יח:) **אָמַר רַבִּי**
חִיָּא בַר אֲבָא, אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, כָּל
הַפּוֹרֵשׁ מֵאִשְׁתּוֹ סָמוּךְ לוֹסְתָּהּ,
הַנִּיּוֹן לוֹ בְּנִים זְכָרִים.

מְצִינּוּ בְּגַמ' (ב"ב קכג.) עַל
מְסִירַת הַסְּמָנִים מִרְחַל לְלֵאָה שְׁמַעְשָׂה
זֶה נִקְרָא צְנִיעוּת שֶׁהִתְהַבְּה
בְּרַחֵל, וְצָרִיךְ לְהַבִּין מְדוּעַ הַגַּמ'
קוֹרֵאת לְמַעְשָׂה זֶה שֶׁלְּכַאוּרָה הוּא
הַיֵּפֶךְ הַצְּנִיעוּת בְּשֵׁם צְנִיעוּת, הִיא
יּוֹתֵר מִתְּאִים לּוֹמֵר עַל זֶה חֶסֶד
וְנִתְרַנּוּת, וּמֵה זֶה שֵׁיךְ לְצְנִיעוּת. נִרְאֶה
דִּישׁ כְּאֵן יְסוּד גְּדוֹל שְׁאֵם רְצוֹן ה' הוּא
לְגִלוֹת אֶת הַצְּנִיעוּת מְגַלִּים אוֹתוֹ, וְזֶה
גּוֹפֵא נִקְרָא צְנִיעוּת, וְכְמוֹ שֶׁהִבְאֵנוּ
מֵה'חֲתָם סוֹפֵר' שְׁדִיק מֵהַמְּדַרְשׁ עַל
תְּמַר שֶׁהִזְנוֹת שֶׁלָּהּ נִקְרָאת צְנִיעוּת, כִּי
הִיא הַבִּינָה שֶׁזֶה רְצוֹן ה', וְכֵן זְוִיג אִישׁ
וְאִשָּׁה בְּקִדְשָׁה, נִקְרָא צְנִיעוּת.

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

בֵּיתוֹ", וְרוֹאִים שְׂאִשְׁתּוֹ שֶׁל אָדָם הַיָּא
הָאוֹיֵב שְׁלוֹ, וְצָרִיךְ בְּאוֹר מַה שֵׁיךְ לוֹמֵר
עַל אִשָּׁה שֶׁהִיא כְּבִיכּוֹל אוֹיֵב
שְׁכּוֹבְשִׁים אוֹתוֹ וְלוֹקְחִים שְׁלָלוֹ. וְכֵן
מְצִינּוּ בְּזֶהֱר חֲדָשׁ (תִּיקוּנִים קמ:)
שֶׁהַעֲטָרָה שֶׁבִּיסוּד הִיא בְּבַחֲנֵינָת חֲרָב
שְׁמֹנִיפִים לְכָל צַד. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגַמ' (ב"מ
ד:ד) שֶׁהִיסוּד נִמְשַׁל לְחֲרָב, וְכֵן מְצִינּוּ
בְּגַמ' (ע"ז כה:) שֶׁהִיסוּד הָאִשָּׁה נִמְשַׁל
לְכָלִי זֵין.

בְּאַרְנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשֵׁמֶל דָּם'
שְׂאִישׁ וְאִשָּׁה הֵם יְחִידָה אַחַת
שֶׁמִּתְחַלֶּקֶת לְחֶסֶד וְגִבּוּרָה, הַבַּעַל הוּא
בַּחֲנִינָת הַחֶסֶד, וְהָאִשָּׁה הִיא בַּחֲנִינָת
גִּבּוּרָה, וְלָכֵן אִשָּׁה נִקְרָאת אוֹיֵב הַיּוֹת
שֶׁהִיא בַּחֲנִינָת גִּבּוּרָה שֶׁשֶּׁם עֶקֶר מִשְׁפָּן
הַיֵּצֵר הָרַע, כְּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ (ב"ד ז', ו)
כִּינּוּ שְׁנִבְרָאת נִבְרָא שְׁטָן עִמָּה,
וְהַיֵּצֵר הָרַע אָף עַל פִּי שְׁמִרְאָה עֲצָמוֹ
כְּאוֹהֵב, הוּא הָאוֹיֵב הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, וְלָכֵן
צָרִיךְ שֶׁהַבַּעַל יְנַהִיג אֶת הָרוּחָנִיּוֹת
בְּבֵית בְּבַחֲנִינָת יֵצֵר טוֹב הַשּׁוֹלֵט עַל יֵצֵר
הָרַע. וְעוֹד בְּאַרְנוּ בְּמֵאֵמֶר שֶׁם שֶׁשֶּׁפַע
הַמָּמוֹן שֵׁיט לְבַעַל הוּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה,
דְּמָמוֹן שֵׁיךְ לְשִׁפְע הַגִּבּוּרָה שֶׁהַבַּעַל
מִקְבֵּל עֲבוּר אִשְׁתּוֹ וְזֶה חֲלָקָה, כְּמוֹבָא
בְּגַמ' (ב"מ נט.) אָמַר רַבִּי חֵלְבוּ,
לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד
אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ

וְכֵן בְּמַעֲשֵׂה תִמְר וַיהוּדָה
שְׁמֵשֶׁם נוֹלַד שֶׁרַשׁ דְּוֹד הַמֶּלֶךְ, מְצִינּוּ
בְּגַמ' (סוֹטָה י:) עַל הַפְּתוּב (בְּרַאשִׁית לח,
כה) "הוּא מוֹצֵאת", שֶׁסְמָא"ל אֲבַד
מִמֶּנָּה אֶת הַסִּימָנִים שֶׁקִּבְּלָה מִיהוּדָה,
וְגִבְרִיאֵל הַמְצִיא לָהּ אוֹתָם, וְהַפְּתוּב
מִרְמַז שֶׁהִיא מְצָאָה אֶת הַסִּימָנִים וְלֹא
נִשְׂרָפָה, וְרוֹאִים שֶׁשֶׁרַשׁ דְּוֹד בָּא
לְעוֹלָם בְּכַח מְצִיאָה וְסִימָנִים, וְלָכֵן
כְּתוּב "הוּא" בְּרו"ו בְּלִשׁוֹן זָכָר, לְרַמֵּז
עַל מְצִיאַת דְּוֹד.

כְּתוּב (מְשַׁלִּי לֹא, י) "אִשְׁתְּ חֵיל
מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה
"בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא
יִחְסֹר", וְרוֹאִים שֶׁהַפְּרִנְסָה שֶׁהַבַּעַל
מִקְבֵּל בְּזִכּוֹת אִשְׁתּוֹ נִקְרָאת שְׁלָל,
וְלִכְאוּרָה קֶשֶׁה הָרִי שְׁלָל הוּא מָמוֹן
שֶׁלוֹקְחִים מִהָאוֹיֵב בְּמִלְחָמָה, וְמַה זֶה
שֵׁיךְ לְבָרְכָה שֶׁהַבַּעַל מִקְבֵּל בְּזִכּוֹת
אִשְׁתּוֹ. וְכֵן מְצִינּוּ בִּירוּשְׁלַמִי (יבְמוֹת לח.)
"פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ
וְכַבְּשֶׁהּ", מִי דָרְכּוּ לְכַבֵּשׁ הָאִישׁ,
וְרוֹאִים שֶׁהַבַּעַל כּוֹבֵשׁ אֶת הָאִשָּׁה
בְּמִצּוֹת פְּרִיָה וּרְבִיָה כְּמוֹ כְּבוּשׁ
בְּמִלְחָמָה. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ב"ד נד, א)
"בְּרִצּוֹת ה' דָּרְכֵי אִישׁ גַּם אוֹיְבָיו
יִשְׁלַם אֹתוֹ" רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר זֹו
אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאָמַר "אִיְבֵי אִישׁ אֲנָשִׁי

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

וּבְכֵן שְׁנִיחָם זֹכִים לְכַבּוֹשׁ וּלְקִיחַת הַשְּׁלָל. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'אֶגְרָא דְכֻלָּה' **שְׁשָׁלָל בְּגִימְטְרִיא ב' פְּעָמִים** **פְּנִים**, וּמְבָאָר לְדַבְרֵינוּ דְשָׁלָל יְכוּל לְבֹא מִמְלַחְמָה פְּנִים בְּפְנִים, וְיִכּוּל לְבֹא מִיַּחְדּוּד פְּנִים בְּפְנִים, דִּישׁ זְווג שֶׁהוּא בְּחִינַת מְלַחְמָה פְּנִים בְּפְנִים, וְיֵשׁ זְווג שֶׁהוּא בְּחִינַת אַחְדוּת וְיַחְדּוּד פְּנִים בְּפְנִים.

וְנִרְאָה דְלִכּוֹן הַפְּתוּב אֹמֵר **"בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר"**, דְּבִזְכוּת צְנִיעוּת הָאִשָּׁה, **"בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ"** שֶׁרַק הוּא מַעֲבִיר לָהּ אֶת הַשְּׁפַע הָאֲמִתִּי שֶׁלָּהּ, וְאִף אֶחָד לֹא גוֹנֵב לוֹ אֶת זֶה, וְלִכּוֹן הוּא זֹכֵה **"וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר"**. וְלִכּוֹן כְּתִב ה'חֲפֵץ חַיִּים' שֶׁכָּל הַהֲשַׁפְּעוֹת וְהַהֲצַלְחוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבִפְרֻנְסָה הֵן בִּזְכוּת הַצְּנִיעוּת, דְּאִשָּׁה שְׂאִינָה צְנוּעָה, גוֹנְבִים לָהּ אֶת הַחַיִּים שֶׁלָּהּ וְגוֹנְבִים לָהּ אֶת פְּרֻנְסָתָהּ, וְאִף עַל פִּי שְׂבָאֲרָנוּ שֶׁשְּׁפַע הָאִשָּׁה נִמְשָׁל לְמִצִּיאָהּ, וְכֵאֵן אָנוּ אֹמְרִים שֶׁהוּא נִמְשָׁל לְשָׁלָל, שְׁתֵּי הַבְּחִינּוֹת הֵן אַחַת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב *(תהילים*

קִיט, קסב) **"כְּמוּצָא שָׁלָל רַב"**, וְלִכּוֹן הַפְּתוּב מִתְחִיל **"אִשֶּׁת חֵיל מִי יִמְצָא"** בְּלִשׁוֹן מִצִּיאָהּ, וּמִסִּים בְּשָׁלָל שְׂבָא בְּדֶרֶךְ מִצִּיאָהּ. וְכֵן חֵיל פְּרוּשׁוֹ

בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, אֶלָּא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֹאֵמֵר **"וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה"**. וְכֵן מוּבָא ב'לְקוּטֵי מוֹהַר' **(ט)** **הַמְמוֹן שֶׁל אָדָם בָּא לוֹ עַל יְדֵי בֵּת זְווג, פִּי עַל יְדֵי אֹר נִפְשָׁה מְזָה בָּא לוֹ הַמְמוֹן הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׁמֵתְנוּצָץ וּמִתְפַּשֵּׁט אֹרוֹת מְאֹר נִפְשָׁה אֵלוֹ הָאֹרוֹת הֵם בְּחִינַת הַמְמוֹן.**

נִרְאָה דְלִכּוֹן זְווג נִמְשָׁל לְכַבּוֹשׁ הָאוֹיֵב וּלְקִיחַת שְׁלָלוֹ, דְּהַבַּעַל כְּבִיכּוּל כּוֹבֵשׁ אֶת שְׁפַע הַמְמוֹן שֶׁשִּׁינְךָ לְאִשְׁתּוֹ וְלוֹקַח אֶת שְׁלָלָהּ, וְלִכּוֹן יְסוּדוֹת הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה נִמְשָׁלִים לְכֻלֵּי זֵין. דְּלְקִיחָהּ זֹ נַעֲשִׂית דְּרַךְ הַזְּווג שְׁפוּעֵל בְּבְחִינַת כְּלֵי זֵין, וְזְווג בְּצַד הַקְּלָפָה הוּא זְווג בְּבְחִינַת מְלַחְמָה מִמֶּשׁ שֶׁכָּל אֶחָד רוֹצֵה לְקַחַת מְזוּלְתוֹ לְעַצְמוֹ, וּמִחֲפַשׁ אֶת הַהֲנָאָה שְׁלוֹ וְהַכַּבּוֹשׁ שְׁלוֹ. אֲבָל בְּזְווג דְּקִדְשָׁה שֶׁכָּל אֶחָד מִחֲפַשׁ אֶת טוֹבַת זוּלְתוֹ, עַל זֶה נֹאֵמֵר **"גַּם אוֹיְבֵינוּ יִשְׁלַם אֹתוֹ"**, שֶׁהַזְּווג מֵאֶחָד וּמוֹסִיף שְׁלוֹם, וְגַם הַכַּבּוֹשׁ וּלְקִיחַת הַשְּׁלָל נַעֲשֶׂה בְּרִצּוֹן וּבְאַחְדוּת שְׁנִיחָם. דְּבִזְווג דְּקִדְשָׁה כָּל אֶחָד מִבֵּין שְׁה' יֵצֵר אֶת הַמִּצִּיאוֹת שֶׁהָאִשָּׁה אֵין לָהּ מַעֲצָמָה, וְהִיא זְקוּקָה לְבַעַל שֶׁיַּעֲבִיר לָהּ אֶת הַשְּׁפַע, וְהוּא זֹכֵה בְּשְׁפַע שֶׁלָּהּ לְעַצְמוֹ,

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

וכן מובא בפרוש ה'מתוק מדבש' על הזהר (תיקונים לט:) ש'מלחמה היא שתי מלים מ"ה לחם, מ"ה מרמז על הזכר, ולחם מרמז על הנקבה שנקראת לחם.

והוסיף הרה"ג ר' מנחם שלנגר שליט"א שדברינו מדיקים מהגמ' (נדה לא:) ואמר רבי יצחק אמר רב אמי, בא זכר בעולם בא כפרו בידו וכו', נקבה אין עמה פלום. דהשפעת הכפר באה לנקבה דרך הזכר.

כתוב (תהילים מה, יב) "ויתאו

המלך יפניך פי הוא אדניך והשתחוי לו: ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי עם: כל כבודה בת מלך פנימה", נראה דהכתוב מרמז שאם אשה רוצה לזכות ל"יתאו המלך יפניך" ול"פניך יחלו עשירי עם", היא צריכה להיות "כל כבודה בת מלך פנימה".

מצינו במדרש (תנחומא וישלח ה)

רבנו אמרי אף בחול אסור לצאת בהן לרשות הרבים, מפני שהעם מסתכלין בה ופגם הוא לאשה, שלא נתנו תכשיטין לאשה אלא

ממון פמובא ברש"י (בראשית לד, כט). וכן "ורחק מפנינים מכרה", מרמז על שפע האשה שהוא חשוב מפנינים, ויותר קשה להשגה מפנינים, דצניעות היא לא ענין קל להשגה.

מצינו בגמ' (יבמות סג.) אמר

רבי אלעזר מאי דכתיב "אעשה לו עזר כנגדו" זכה עוזרתו לא זכה כנגדו. ומבאר רש"י (בראשית ב, יח) זכה עזר לא זכה כנגדו להלחם, ולכאורה קשה איך שיך לומר שהתורה מדברת על שתי נשים נפרדות בשתי מלים סמוכות, ומבאר לדברינו דאשה במהותה היא כנגדו להלחם, ואם האדם זוכה היא עזר ביחד עם הכנגדו, הינו אף על פי שבמהותה היא כנגדו, היא רוצה להיות עזר עבורו שיצליח לכבש אותה פדלעיל, והגמ' מרמזת שאם הבעל זכה היא גם עזר וגם כנגדו, ואם לא זכה הוא נשאר רק עם הכנגדו. וכן מצינו בגמ' (קידושין ו.) שהגמ' מסתפקת אם אדם קדש אשה בלשון נגדתי לי, ורש"י שם מבאר שהאשה נקראת נגדתי מלשון הכתוב "עזר כנגדו", ורואים שהלשון כנגדו נאמרה על כל אשה, גם בזמן קדושיה, ולא רק על אשה שהבעל סובל ממנה.

וְאִין הָאִשָּׁה כּוֹבֶשֶׁת אֶת הָאִישׁ.
 רוֹאִים שֶׁהַמְדָּרֵשׁ מְבַאֵר מִדּוּעַ אֵין
 לָאִשָּׁה לְצֵאת כִּינּוּן שֶׁרַק הָאִישׁ כּוֹבֵשׁ
 וְלֹא הָאִשָּׁה, וְכִדְבָרֵנוּ שָׂאֵם הִיא תִּצָּא
 יִכְבְּשׁוּ אֶת הַשֹּׁפֵעַ שְׂלָה וְהִיא צְרִיכָה
 לְשֹׁמֵר עָלָיו.

כְּתוּב (שְׁמוֹת לָהּ, כַּב) **"וַיִּבְאוּ**

הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כָּל נְדִיב לֵב
הַבִּיאוּ חַח וְנָזֵם וְטִבַּעַת וְכוּמָז כָּל
כְּלֵי זָהָב". וְהִתְקַשְׁרוּ הַמְּפָרְשִׁים בְּלִשׁוֹן
 הַכְּתוּב **"וַיִּבְאוּ הָאֲנָשִׁים עַל**
הַנָּשִׁים", הִנֵּה צָרִיךְ לֹמַר וַיִּבְאוּ
הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים. וּמְבַאֵר בַּדְּעַת
 זְקָנִים מִבְּעַלֵּי הַתּוֹסֵפוֹת **"וַיִּבְאוּ**
הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים". כְּלֹמַר
לְשַׁלַּל עַל הַנָּשִׁים שֶׁהֵיוּ לֹקָחִים
מֵהֶם תִּכְשִׁיטֵי נָשִׁים. וְצָרִיךְ בְּאוּר
 מֵה שֵׁיךְ לֹמַר עַל נְדָבָה שֶׁבָּאָה בְּרִצּוֹן
 וּבְשִׂמְחַת הַלֵּב שֶׁל הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים,
 שֶׁהִיטָּה כָּאֵן בְּחִינָה שֶׁהַזְּכָרִים בָּאוּ עַל
 הַנָּשִׁים וְלָקְחוּ מֵהֶן שְׁלָל, וּמְבַאֵר
 לְדַבְּרֵינוּ שֵׁיט כָּאֵן רָמַז שֶׁפָּעֵלָה זֹה הִיא
 בְּבַחֲנֵת בִּיאָה שֶׁל זְוִיג שֶׁהַזְּכָר לֹקֵחַ
 אֶת שְׁלָל הָאִשָּׁה בְּהַסְכָּמְתָּהּ
 וּבְשִׂמְחָתָהּ.

וּמְרַמֵּז בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן (דסד)

"וַיִּבְאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים"
הַנְּאָמַר בְּנִדְבַת הַמִּשְׁכָּן הֵינּוּ

שֶׁתְּהֵא מִתְקַשְׁטֶת בְּהוֹן לְתוֹךְ
 בֵּיתָהּ, שָׂאֵין נוֹתְנִין פְּרָצָה לְפָנֶי
 הַכָּשֵׁר בִּיּוֹתֵר, וְכָל שְׂכָן לְפָנֶי הַגָּנֹב.
 רוֹאִים שָׂאִשָּׁה פְּרוּצָה שֶׁמְכַשִּׁילָה
 אֲנָשִׁים, הִיא נוֹתְנַת פְּרָצָה לְפָנֶי
 הַגָּנֹב. נִרְאֶה דְּכָאֵן מְגַלָּה הַמְדָּרֵשׁ אֶת
 הַסּוּד מִדּוּעַ קוֹרְאִים לַחֲטָא הַזֶּה בְּשֵׁם
 פְּרִיצוֹת, לְרַמֵּז שֶׁהִיא נוֹתְנַת פְּרָצָה
 לְפָנֶי אֲנָשִׁים לְגַנֹּב לָהּ אֶת הַשֹּׁפֵעַ.

וּמִמְשִׁיךְ הַמְדָּרֵשׁ שֶׁם אָמַר
 רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי רָאָה מַה
 כְּתִיב בְּאִיּוֹב **"בְּרִית כְּרַתִּי לְעֵינָי**
וּמָה אֶתְבוֹנֵן עַל בְּתוּלָה" רָאָה
 צְדָקְתוֹ שֶׁל אִיּוֹב וּמָה בְּתוּלָה
 שְׂאָדָם רִשְׁאֵי לְהַסְתַּכֵּל בָּהּ שֶׁמָּא
 יִשְׁאַנָּה לְעַצְמוֹ, אוֹ יִשְׁאַנָּה לְבָנוּ אוֹ
 לְאֲחִיו לֹא נִסְתַּכֵּל בָּהּ, בְּאִשְׁתֵּי אִישׁ
 עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, לְכֵן צְרִיכָה
 אִשָּׁה לְהִיּוֹת יוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הַבַּיִת
 וְלֹא תִצָּא לְרַחוּב, שֶׁלֹּא תִבְיֵא
 מְכַשׁוֹל לְבָנֵי אָדָם וְנִמְצָאוּ
 מִסְתַּכְּלִין בְּאִשְׁתֵּי אִישׁ, א"ר יְהוּדָה
 בַּר שְׁלוּם תִּדְעַ לֵךְ שְׂכָן כְּתִיב
"וַיִּבְרַךְ אֶתְּם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם
אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת הָאָרֶץ
וּכְבֹּשׁוּ", הָאִישׁ כּוֹבֵשׁ אֶת הָאִשָּׁה,

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

"לבוא עלינו כדרך כל הארץ" ס"ת
אוכ"ל.

מצינו בגמ' (סוטה י.) שזווג
איש ואשה הוא בבחינת טחינת
חטים. וכן מובא ב'שער המצוות'
להאריז"ל (פ' כי תצא ע' קמו) שרחים
ורכב מסמלים זווג איש ואשה,
והקמח היוצא מביין אבני הרחמים הוא
בבחינת טפת הזרע היוצאת מהזכר.
ומבאר לדברינו דזווג הוא בבחינת
הכנת מזון הנרמזת בטחינת חטים.
וכן מצינו בגמ' (סנהדרין פא.) שמזיק
פרנסתו של חברו הוא בבחינת מטמא
את אשתו, ומבאר לדברינו דמזיק
פרנסה של חברו הוא בבחינת מזיק
זווגו של חברו, ומטמא את אשתו.

מצינו בזהר (וידא קיב:)
שהאשה היא בבחינת רגלי בעלה. וכן
מובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער ח,
ח"א ע' קז) שבהלבשת הפרצופים
העליונים תמיד בחינת הנקבה
מלבישה על הנצח הוד יסוד של הזכר
שהם בסוד ג' רגלים, ומקבלת הארה
מהן, וכן מובא ב'שער מאמרי רז"ל'
להאריז"ל (מב) אשתו של אדם
נקראת רגל, בסוד יש רגל מברכת.
נראה דלכן מצינו בגמ' (סנהדרין קי.)
"ואת כל היקום אשר ברגליהם",
אמר רבי אלעזר זה ממונו של

בחינת זווג שנעשה על ידי
הצדקה של נדבת המשכן.

ועוד נראה לבאר מדוע נדבת
תכשיטי נשים נמשלה לשלל שנגלקח
מהן, כיון שהתכשיטים בהם
מתקשטת האשה לבעלה, ודרךם הוא
מוצא את שללה, הן בבחינת כלי זין
של מלחמת הזווג, ובכל מלחמה כלי
הזין הם הראשונים שנגלקחים כשלל,
לכן לתכשיטים יש שם שלל.

מצינו בגמ' (סוטה ד.) בענין
שיעור זמן ביאה, וכמה שיעור
סתירה וכו', פלימו אומר כדי
ש'תושיט ידה לסל ליטול כפר, אף
על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר
"כי בעד אשה זונה עד כפר להם",
ומבאר לדברינו דזווג נותן להם, לכן
הוא נמשל בו. וכן הבאנו לעיל מהגמ'
שזווג נמשל לאכילה ושתייה, ומבאר
לדברינו דבזכות הזווג זוכים הבעל
והאשה לפרנסה ולאכילה ושתייה.

וכן מצינו בזהר (ויחי רמ.)
שספירת היסוד נקראת בשם אוכל,
כמו שכתוב (משלי יג, כה) "צדיק אוכל
לשבע נפשו". וכן זווג נקרא אוכל
בכתוב (שם לט, ו) "כי אם הלקחם
אשר הוא אוכל", כמובא ברש"י שם.
וכן הכתוב המדבר על זווג (שם יט, לא)

פִּי שְׂאִינָה נֶאֱמָנֶת לְהִתִּיר לְיֹרְשִׁים לִירֵשׁ אֶת בְּעָלָהּ, הִיא נֶאֱמָנֶת לִיטוֹל כְּתֻבָּתָהּ, דְּכֻתְבָּהּ וְהִתֵּר נְשׂוֹאֵין הוֹלְכִים יַחַד, נִרְאֶה דִּתְקַנַּת כְּתֻבָּה מְרֻמָּזֶת שְׂאֵדָם שְׁנוּשָׂא אִשָּׁה הוּא מְקַבֵּל אֶת הַמָּמוֹן שְׁלֵה מֵאֵת ה' עֲבוּרָה, וְלִכְּן הוּא מִתְחַיֵּב לָהּ מָמוֹן בְּכֻתְבָּהּ אִם יִגְרֹשָׁה אוֹ יָמוּת, דְּמָמוֹן זֶה הוּא מָמוֹן שְׁלֵה שְׂיָרֵד אֶצְלוֹ, וְלִכְּן הִתֵּר נְשׂוֹאֵין הוֹלֵךְ יַחַד עִם כְּתֻבָּהּ, אִף עַל פִּי שְׂאִינָה נֶאֱמָנֶת לִגְבֵי עֲנִינֵי מָמוֹן אַחֲרִים כְּמוֹ יִרְשָׁה, דְּהִתֵּר נְשׂוֹאֵין מוֹצִיא אוֹתָהּ מִרְשׁוּתוֹ, וְזִכּוּתָהּ לְקַחַת אֶת הַמָּמוֹן שְׂשִׁינָה לָהּ. וְלִכְּן כְּתֻבַת אֶלְמָנָה הִיא פְּחוּת מְכַתְּבַת בְּתוּלָהּ, דְּאִינּוּ דוֹמָה שְׂפַע שֶׁל אִשָּׁה שְׂכָבֵר לְקַחוּ מִמֶּנּוּ, לְשְׂפַע שֶׁהוּא הִיָּה הִרְאִשׁוֹן שְׂלִקַח אוֹתוֹ.

וְכֵן מוֹבָא בְּשֵׁם הַגַּר"א שְׂכְּתוּבָה הִיא אוֹתִיּוֹת כְּתֻבּוֹ, לְרִמְזוֹ שְׂכְּתוּבָה מְזַנְגֶת שֵׁם וְה שְׂמִסְמַל יְסוּד וּמְלֻכוּת. וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ דִּיחּוּד הַבְּעַל וְאִשְׁתּוֹ הַנִּרְמָז בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה מְחַיֵּב אֶת הַבְּעַל בְּכֶסֶף הַכְּתֻבָּה, שֶׁהוּא מְקַבֵּל עֲבוּר אִשְׁתּוֹ בְּזִכּוּת הִיחּוּד שְׁלוֹ אֶתָּה.

וְכֵן מְצִינּוּ בְּגַמ' (כְּתוּבוֹת י') שְׂלִמְדוּ אֶת הַדִּין שֶׁל כְּתֻבַת אִשָּׁה מִמִּפְתָּה שְׂמִשְׁלֵם חֲמִשִּׁים כֶּסֶף שֶׁהֵם מֵאֵתִים זוֹ, וְרוֹאִים שְׂחִיב כְּתֻבָּה הוּא

אֵדָם שְׂפַע הַמָּמוֹן בָּא לְאֵדָם עֲבוּר אִשְׁתּוֹ שֶׁהִיא בְּחִינַת רַגְלִיו, לִכְּן זֶה מְרַגֵּשׁ בְּרַגְלִים וּמְעַמִּידוֹ עַל רַגְלָיו. וְכֵן נִרְאֶה דִישׁ רְמוֹז בְּנִסְח הַבְּרָכָה וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנִין עַדִי עַד, תִּבֵּת מִמֶּנּוּ, מְרֻמָּזֶת עַל מִמֶּנּוּ, שֶׁהַבְּעַל מְקַבֵּל בְּזִכּוּת אִשְׁתּוֹ, וְנִבְנָה לְבִנְיָן שְׁלָם עִם רַגְלִים עַדִי עַד.

מְצִינּוּ בְּגַמ' (גִּיטִין נ.) שְׂבַגְלָל זְנוּת נִתְיַקְרָה הַתְּבוּאָה וְנִפְגָּמָה הַפְּרֻנְסָה. וּמוֹבָא בְּסִפֵּר 'בֵּן אִישׁ חִי' (דְּרֻשׁוֹת עַל הַתּוֹרָה פ' פִּנְחָס) יְדוּעַ אֵין עוֹן מְזִיק לְיִשְׂרָאֵל בְּשְׂפַע הַפְּרֻנְסָה כְּמוֹ עוֹן הַזְנוּת, וְלִכְּן אָמַר הַכְּתוּב "כִּי בְּעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כֶּפֶר לְחָם", רוֹצֶה לֹאמַר עוֹן אִשָּׁה זוֹנָה נוֹגֵעַ בְּכֶפֶר לְחָם שֶׁהוּא שְׂפַע הַפְּרֻנְסָה. וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּמִי שְׂפוּגִים בִּיְסוּד פּוּגִים בְּהַשְׂפַּעַת הַפְּרֻנְסָה. וְכֵן זוֹנָה בְּגִימְטְרִיא אֶבְיּוֹן, דְּזְנוּת מְבִיאָה עֲנִיּוּת. וְכֵן מוֹבָא בְּפֵרוּשׁ 'עֵינִין יַעֲקֹב' (סוֹטָה טו:) שֶׁהַמֶּשֶׁג זָנָה הוּא גַם מְזוֹן וְגַם זְנוּת, דְּמִי שְׂפוּגִים בְּזְנוּת פּוּגִים בְּמִזְוֹן.

מְצִינּוּ בַּמִּשְׁנָה (יְבֻמוֹת ק"ז.) שְׂחֻכְמִים תִּקְנוּ לְהֶאֱמִין לְאִשָּׁה שְׂמַת בְּעָלָהּ, לְהִתִּירָה לְנִשְׂא לְאַחַר, וְאִף עַל

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

וּמִדְבַרְתָּ עִם כָּל אָדָם, וּמִבְּאֵר
לְדַבְּרֵינוּ דָּאִשָּׁה שְׁפוּגְמַת בְּצִנִּיעוּת
וְגוֹרְמַת שְׁאֲנָשִׁים אַחֲרֵים יִגְנְבוּ אֶת
פְּרִנְסָתָהּ, מִפְּסִידָה אֶת כְּתֻבַּתָּה שֶׁם
שְׁמוֹר לָהּ מִמּוֹן שְׂבָא עֲבוּרָה דֶּרֶךְ
הַבִּיָּאָה.

בְּסִדּוֹר הַרְש"ש בְּכוֹנוֹת תְּפִלַּת
עֲנֵנו לִימֵי הַשׁוֹבָבִים, יֵשׁ תִּקּוֹן הַנִּקְרָא
פְּגָם הַרוּק שֶׁהִתְאַסֵּף בְּפִיו שֶׁל
הַמְהַרְהֵר כְּתוּצָאָה מֵהַהֲרֵהוּר. וְהוּא
בְּחִינַת הַמַּעֲשֶׂה דְמַחְשָׁבָה. וְרוֹאִים
שֶׁהַהֲרֵהוּר שֶׁל זְנוּת מְאֵסֵף אֶת הַרוּק
בְּפִיו שֶׁל הַמְהַרְהֵר כְּמוֹ קוֹדֵם אֲכִילָה.
וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְזוּוּג הוּא בְּחִינַת
אֲכִילָה, וְהַהֲרֵהוּר מֵתְחִיל אֶת הַמַּעֲשֶׂה.
וְכֵן רוֹאִים בְּסִדּוֹר הַרְש"ש שֶׁם
שֶׁהַהֲרֵהוּר פּוֹגֵם בְּפְרָצוּפִים יוֹתֵר
גְבוּהִים, מִמָּה שֶׁהַמַּעֲשֶׂה פּוֹגֵם,
וְחוֹמֵרַת הַעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה, הִיא יוֹתֵר
מִצַּד הַהֲרֵהוּר שְׂבַמַּעֲשֶׂה. וּמִבְּאֵר
לְדַבְּרֵינוּ דְהִתְאַסְפוֹת הַרוּק מֵרֵאָה
שֶׁהַשֶּׁפַע כָּבֵד נִמְצָא אֲצֵל הַמְהַרְהֵר,
וְעֵקֶר הַזּוּוּג כָּבֵד נַעֲשֶׂה.

וְלִפִּי זֶה מִבְּאֵר מִדּוּעַ הַהֲרֵהוּר
לְבַד כָּל כֶּן חֲמוּר, הֵרִי אֵין הַקְּב"ה
מִצָּרָף מַחְשָׁבָה רָעָה לַמַּעֲשֶׂה, אֲלֵא
שֶׁהַהֲרֵהוּר עֲרֹה יֵשׁ בּוֹ אֶת מַעֲשֶׂה
הַתְּאַסְפוֹת הַרוּק, שֶׁהוּא מַעֲשֶׂה
דְּמַחְשָׁבָה.

תּוּצָאָה שֶׁל הַבְּעִילָה, וְלֵא תּוּצָאָה שֶׁל
הַנְּשׂוּאִין, וְלִכֵּן מִפְּתָה חֵיב קִנְס שֶׁהוּא
בְּחִינַת כְּתֻבָּה גַם בְּלֵי נְשׂוּאִין, וּמִמֶּנּוּ
לְמִדּוֹ אֶת כָּל עֲנֵן הַכְּתֻבָּה בְּנְשׂוּאִין.

וְכֵן מִצִּינוּ בְּמִשְׁנָה (כְּתוּבוֹת סג.)
שֶׁאִשָּׁה הַמוֹרְדֵת עַל בְּעָלָה מֵתְשַׁמֵּשׁ
פּוֹחֲתִין לָהּ מִכְּתֻבַּתָּה שְׂבָעָה דִּינָרִין אוֹ
שְׂבָעָה טְרַפְעִיקִין לְכָל שָׁבֻעַ, וְאִם
הַבַּעַל מוֹרֵד, הוּא צָרִיךְ לְהוֹסִיף עַל
הַכְּתֻבָּה, וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְכֶסֶף
הַכְּתֻבָּה קָשׁוּר לְתַשְׁמִישׁ, וְאִם הִיא
גּוֹרְמַת אֶת מְנִיעַת הַתְּשַׁמֵּשׁ הִיא
גּוֹרְמַת הַפְּסֵד כֶּסֶף לַבַּעַל, לִכֵּן הִיא
מְשַׁלְּמַת אֶת זֶה מִכֶּסֶף הַכְּתֻבָּה שֶׁם
שְׁמוֹר לָהּ מִמּוֹן שְׂבָא עֲבוּרָה דֶּרֶךְ
הַבִּיָּאָה. וְאִם הוּא מוֹנֵעַ אֶת הַתְּשַׁמֵּשׁ,
הוּא מִפְּסִיד מִמּוֹן שְׂצָרִיךְ לְבֹא לָהֶם
בְּזִכוּת הַבִּיָּאָה, לִכֵּן הוּא צָרִיךְ לְהוֹסִיף
עַל הַכְּתֻבָּה. וְכֵן רוֹאִים שֶׁהִיא מְשַׁלְּמַת
בְּמִסְפָּר שְׂבַע, וּבְאֲרֹנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשַׁמֵּל
דָּם' שֶׁמִּסְפָּר שְׂבַע מִסְמַל אֶת הָעֵטְרָה
שְׂבִיטוֹד הַמְזוּנָגַת אִישׁ לְאִשָּׁה וְהִיא
פְּגָמָה בְּבְחִינָה זוֹ.

מִצִּינוּ בְּמִשְׁנָה (כְּתוּבוֹת עב.)

וְאֵלוּ יוּצְאוֹת שְׂלֵא בְּכְתֻבָּה
הַעוֹבְרַת עַל דַּת מִשָּׁה וְיִהוּדִית
וְכו', וְאִיזוּהִי דַת יְהוּדִית יוּצָאָה
וְרֵאשָׁה פְּרוּעַ וְטוֹוָה בְּשׁוּק

תִּנְא דְבֵי אֱלֹהִים, מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד
 אֶחָד שְׁשָׁנָה הִרְבָּה, וְקָרָא הִרְבָּה,
 וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הִרְבָּה, וּמֵת
 בְּחֻצֵי יָמָיו. וְהִיתָה אִשְׁתּוֹ נוֹטֶלֶת
 תַּפְלִין, וּמְחַזֶּרֶת בְּבִתֵּי פְּנִסְיוֹת
 וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת, וְאוֹמֶרֶת לָהֶם,
 כָּתוּב בְּתוֹרָה, "כִּי הוּא חֵיִךְ וְאוֹרֶךְ
 יָמֶיךָ", בְּעֲלֵי שְׁשָׁנָה הִרְבָּה, וְקָרָא
 הִרְבָּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
 הִרְבָּה, מִפְּנֵי מָה מֵת בְּחֻצֵי יָמָיו.
 הִנֵּה 'תַּלְמִיד אֶחָד' גִּימְטְרִיא 'פְּלֶגֶשׁ
 בְּגִבְעָה' עִם שְׁנֵי תְבוּת, וְהִיא מֵתָה
 אֲזִי בְּעִבּוּרָו וְהִיא נוֹטֶלֶת תַּפְלִין
 עֵתָה, כְּמוֹ שֶׁהוּא נֹטֵל אֲזִי אֲבָרְיָה
 וְהִיא הוֹלֵךְ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל. הֵיִינוּ
 כְּשֵׁם שֶׁבְּגִלְגּוּל הָרֵאשׁוֹן בְּעֵלָה שֶׁל
 הַפִּילְגֶשׁ חָתַךְ אֶת אֲבָרְיָה וְשָׁלַח לְכָל
 יִשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעַ עַל מִיתָתָהּ בְּגִלְגּוּל
 מַעֲשֵׂה הַזְּנוּת שֶׁזָּנְנוּ עִמָּה, כִּן בְּגִלְגּוּל
 הַשְּׁנִי אִשְׁתּוֹ שֶׁל הַתַּלְמִיד שֶׁלַּחָה לְכָל
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַתַּפְלִין שֶׁלוֹ לְהוֹדִיעַ עַל
 מִיתָתּוֹ. וְעֵדִין קֶשֶׁה מָה הַקֶּשֶׁר בֵּין
 הָאֲבָרִים לַתַּפְלִין, וּלְפִי דְבָרֵינוּ מִבְּאֵר
 שֶׁאֲבָרֵי הָאִשָּׁה וְהַתַּפְלִין שֶׁל הַבַּעַל הֵם
 אוֹתוֹ סוּד, וּבְגִלְגּוּל הָרֵאשׁוֹן הוּא שֶׁלַּח
 אֶת הָאֲבָרִים לְרַמֵּז שֶׁהַזְּנוּתִים גָּזְלוּ מִמֶּנּוּ
 אֶת שְׁפַע הַפְּרִנְסָה שֶׁהִיא לוֹ בְּזָכוֹת
 הָאֲבָרִים הָאֵלוּ, וּבְגִלְגּוּל הַשְּׁנִי הִיא

מִצִּינוּ בְּגִמ' (קִידוּשִׁין לַד.)
 וּמִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁהִזְמֵן גְּרָמָא נְשִׁים
 פְּטוּרוֹת מִנְלוֹ, גָּמַר מִתַּפְלִין, מָה
 תַּפְלִין נְשִׁים פְּטוּרוֹת אֵף כָּל מִצּוֹת
 עֲשֵׂה שֶׁהִזְמֵן גְּרָמָא נְשִׁים פְּטוּרוֹת.
 הַבְּאֵנוּ לְעֵיל מֵהָאֲרִיז"ל שֶׁאִשָּׁה פְּטוּרָה
 מִמִּצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁהִזְמֵן גְּרָמָא בְּגִלְגּוּל
 שְׁחֵחִיוֹת לְרַמ"ח אֲבָרֵי שֶׁהֵם כְּנֶגֶד
 רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה, אֵין לָהּ מַעֲצָמָה,
 הֵיִוֹת שֶׁהִיא מִקְבֶּלֶת אֶת הַחֵיּוֹת
 מִבְּעֵלָה בְּזוּיָהּ. נִרְאָה דְלִכְּן הַשׁוֹרֵשׁ
 נִלְמַד מִמִּצְוֹת תַּפְלִין, דְּמִצְוֹת תַּפְלִין
 מִשְׁפִּיעָה לְאָדָם אֶת שְׁפַע הַפְּרִנְסָה,
 כְּפִי שֶׁהַבְּאֵנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשִׁמֵּל צִיצִית'
 מֵהַזֶּהֱרָה, וְשְׁפַע הַפְּרִנְסָה כְּפִי שֶׁבְּאֲרָנוּ,
 הוּא שְׁפַע שְׁמִיעַד עִבּוּר הָאִשָּׁה,
 וְלִכְאוּרָה הִיא הִיתָה צְרִיכָה לְהַנִּיחַ
 תַּפְלִין, וְלֹא הוּא, וְכֵאֵן הַתּוֹרָה מִגְּלָה
 שְׁכִינּוֹן שֶׁהִיא מִקְבֶּלֶת אֶת פְּרִנְסָתָהּ
 מִבְּעֵלָה, הוּא יָנִיחַ תַּפְלִין וְלֹא הִיא.
 וּמִזֶּה נִלְמַד לְכָל שָׂאֵר מִצְוֹת עֲשֵׂה
 שֶׁהִזְמֵן גְּרָמָא שֶׁהָאִשָּׁה אֵין לָהּ אֶת
 חֵיּוֹת הַרַמ"ח אֲבָרִים מַעֲצָמָה, וְהִיא
 מִקְבֶּלֶת מִמֶּנּוּ לְכֹן הִיא פְּטוּרָה.

יוֹצֵא לְפִי דְבָרֵינוּ שְׁמָה שְׁנוֹתָן
 הַזְּוִיג לְאִשָּׁה, הַתַּפְלִין נוֹתְנִים לְאִישׁ
 בְּזָכוֹת שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה. וְלְפִי זֶה נִבִּין אֶת
 דְּבָרֵי הַרַמ"ע מִפְּאֵנוּ (גִּלְגּוּלֵי נִשְׁמוֹת אוֹת פ)

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

שְׁלָחָה, שֶׁבְזָכוֹת זֶה הִיא זֹכָה לְקַבֵּל אֶת
שְׁפַע הַפְּרִנָּסָה הָאֲמֵתִי שְׁלָחָה דְרָךְ
בְּעֵלָה, בְּלִי שְׂאֵף אֶחָד יִגְנֹב מִמֶּנָּה.

מְצִינֵנוּ בְּזֵהָר (מִשְׁפָּטִים קיג).

שֶׁהָבָא עַל אִשְׁתּוֹ אִישׁ וְהוֹלִיד מִמֶּזֶר,
הַנּוֹלֵד נִקְרָא **עֲשׂוּק** שֶׁעֲשָׂקוֹ אוֹתוֹ מֵה'
וּמִבְּעֵלָה שֶׁל הָאִשָּׁה, וְעֵלְיוֹ נֶאֱמַר
"**וְאָרְאָה אֶת כָּל הָעֲשׂוּקִים**", וּמִבְּאֵר
לְדַבְּרֵינוּ דְּבַעַל הַמְּקַדֵּשׁ אִשָּׁה יֵשׁ כָּאֵן
הַתְּחִיבוֹת שְׁלָחָה שֶׁהִשְׁפַּע שְׁלָחָה יַעֲבֹר
רַק דְּרָכּוֹ, וְזֶה בְּעֵצָם הַקְּדוּשִׁין
שֶׁמְקַדְּשֵׁת אֶת הַשְּׁפַע שְׁלָחָה עֲבוּרוֹ,
וְלָכֵן הוּא מְקַדֵּשׁ אוֹתָהּ בְּכֶסֶף לְרַמֵּז לָהּ
שֶׁהַכֶּסֶף שְׁלָחָה מְקַדֵּשׁ עֲבוּרוֹ, וּמַעֲתָהּ
הוּא מַעֲבִיר לָהּ אֶת הַכֶּסֶף. וּמִמֶּזֶר נּוֹלֵד
מִגָּזַל שֶׁל שְׁפַע שֶׁהַבּוֹעֵל גָּזַל מִבְּעֵלָה
שֶׁל הָאִשָּׁה, וְלָכֵן הוּא נִקְרָא עֲשׂוּק
שֶׁפְּרוּשׁוֹ גָּזוּל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כח,

כט) "**עֲשׂוּק וְגָזוּל**".

נִרְאָה דְּלָכֵן מִנְהַג יִשְׂרָאֵל
שֶׁהַחֲתָן מְקַדֵּשׁ אֶת הַכֶּלֶה בְּטַבַּעַת
שֶׁהִיא תְּכָשִׁיט, לְרַמֵּז לָהּ שֶׁהַתְּכָשִׁיטִים
מֵיַעֲדִים עֲבוּר הַקֶּשֶׁר שֶׁבִּינֵיהֶם, וְלֹא
חֵס וְשָׁלוֹם לְהַתְּקַשֵּׁט בַּחוּץ, וְלָכֵן
הַקְּדוּשִׁין הַמְּסַמְּלִים אֶת קְדוּשַׁת הַשְּׁפַע
שְׁלָחָה עֲבוּרוֹ נַעֲשִׂים עַל יְדֵי תְּכָשִׁיט,
לְרַמֵּז לָהּ שֶׁהַתְּכָשִׁיט מֵיַעַד עֲבוּרוֹ
לְהַתְּקַשֵּׁט לְבַעֲלָהּ, שֶׁהוּא יַעֲבִיר לָהּ
אֶת הַשְּׁפַע בְּזָכוֹת הַתְּכָשִׁיט. וְכֵן מְצִינֵנוּ

שְׁלָחָה אֶת הַתְּפִלִּין לְרַמֵּז שֶׁנִּלְקַח
מִמֶּנָּה שְׁפַע הַפְּרִנָּסָה שֶׁהִיָּה לָהּ בְּזָכוֹת
הַתְּפִלִּין הָאֵלוּ, שֶׁהִיָּתָה מְקַבֵּלֶת דְּרָךְ
בְּעֵלָה.

וְכֵן מוּבָא בְּאוֹצְרוֹת חַיִּים'
לְהָאֲרִיז"ל (הָאֲרוֹת זו"ן פ"א) שֶׁהַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּקְרָאת רַחֵל יֵשׁ לָהּ בְּחִינַת
תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשִׁי, וּמֵה הוּא הַתְּפִלִּין
שְׁלָחָה, הַהֲאָרָה שֶׁהִיא מְקַבֵּלֶת מִבְּעֵלָה
הַנִּקְרָא ז"א. וְרוֹאִים שֶׁהַהֲאָרָה
מִבְּחִינַת הַזָּכָר לְנִקְבָה הִיא בְּחִינַת
הַתְּפִלִּין שֶׁל הַנִּקְבָה.

מוּבָא בְּסֵפֶר 'עֵז וְהֵדָר לְבוּשָׁה'
בְּשֵׁם אֶחָד מִגְּדוּלֵי הַרְבָּנִים בְּדוֹרְנוּ
שֶׁמִּצְוֹת כְּסוּי הַשַּׁעַר בְּאִשָּׁה הִיא
בְּבְחִינַת הַנְּחַת תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשִׁי שְׁלָחָה,
וּמִצְוֹת כְּסוּי הַחֶלֶק הָעֵלְיוֹן שֶׁל
הַזְּרוּעוֹת הִיא בְּבְחִינַת הַנְּחַת תְּפִלִּין
שֶׁל יָד שְׁלָחָה. דְּכַשֵּׁם שֶׁמִּצְוֹת תְּפִלִּין
מְגַנָּה עַל הָאָדָם מִמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁל עֲרִירוֹת,
כְּמוּבָא בְּרַמְבַּ"ם (תְּפִלִּין ד, כה), כֵּן נָשִׁים
צְנוּעוֹת שֶׁמְכַסּוֹת רֵאשֵׁן וְזְרוּעוֹתֵיהֶן
כְּרָאוּי, מִצִּילוֹת אֶת הָאֲנָשִׁים
מִמַּחֲשַׁבַת עֲרִירוֹת, וְזֶה עֲבוּרָן בְּבְחִינַת
מִצְוֹת תְּפִלִּין. אִם הַדְּבָרִים נְכוּוֹנִים,
יִמָּתְקוּ יוֹתֵר עַל פִּי דְּבָרֵינוּ, דְּכַשֵּׁם
שֶׁמִּצְוֹת תְּפִלִּין מְשַׁפִּיעָה לְאָדָם אֶת
הַפְּרִנָּסָה כְּדַלְעִיל, כֵּן כְּסוּי הָרֵאשִׁי
וְהַזְּרוּעוֹת בְּאִשָּׁה, הֵם בְּבְחִינַת הַתְּפִלִּין

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

מִהֲרַחֲרַת אַחֲרָיו, עַל יְדֵי שְׁמִשְׁךְ
 אוֹתָהּ אֱלֹיו, עַל יְדֵי שְׁמִשְׁךְ לְעִצְמוֹ
 אֹר נִפְשָׁה. וְעַל כֵּן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
 זְכוּרָנִים לְבִרְכָה ה' הַיּוֹרֵד לְאֲמוֹנוֹת
 חֲבָרוּ, כָּאֵלוּ בָּא עַל אִשְׁתְּ אִישׁ,
 שֶׁנֶּאֱמַר "וְאֵת אִשְׁתְּ רַעְהוּ לֹא
 טָמְא". כִּי הוּא בָּא וּמְטַמֵּא מִמֶּשׁ
 אִשְׁתְּ רַעְהוּ, עַל יְדֵי הַגְּזֵלָה.
 וּלְפַעֲמִים, יֵאָבֵד הַגְּזֵלָן בֵּית זוּג שְׁלוֹ
 עַל יְדֵי הַגְּזֵלָה. כִּי מֵאַחַר שְׁנֵתָן
 עֵינוּ בְּמִמּוֹן חֲבָרוּ, הֵינוּ בְּאוֹר בֵּית
 זוּגוֹ, אִם כֵּן הוּא מְמַאֵס בְּשְׁלוֹ,
 וּפּוֹנֶה אֶת עִצְמוֹ מִשְׁלוֹ, וְאֵינוֹ
 רוֹצֵה בְּחֻלְקוֹ, בְּמִמּוֹן שְׁלוֹ, בְּאוֹר
 בֵּית זוּג שְׁלוֹ, עַל כֵּן הֵיא גַם הֵיא
 פּוֹנֶה אֶת עִצְמָהּ מִמּוֹנָהּ, וּמִתְרַחֶקֶת
 מִמּוֹנָהּ, כְּמוֹ שֶׁהוּא הִתְרַחֵק אֶת
 עִצְמוֹ, וּפְנֵה מִמּוֹנָהּ. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנִים לְבִרְכָה ה' מִשְׁלֵ
 לְאִשָּׁה שֶׁהֵיא מִמְתַּנֶּת לְאִישׁ, כֹּל
 זְמַן שֶׁהֵיא בְּדַעְתּוֹ לְהַנְשֵׂא לָהּ,
 הֵיתָה יּוֹשֶׁבֶת וּמִמְתַּנֶּת לוֹ, כִּי
 שֶׁהַפְּלִיג אֶת דַּעְתּוֹ מִמּוֹנָהּ, אִף הֵיא
 הִלְכָה וְנִשְׂאָת לְאַחֲרָהּ. עַל כֵּן אִם
 אֵין לְהַגְזֵלָן אִשָּׁה, יוֹכֵל לְאָבֵד בֵּית
 זוּג שְׁלוֹ.

בְּזֵהָר (תִּיקוּנִים כה): שְׁנֵתִינָת טַבַּעַת
 קְדוּשִׁין עַל הָאֶצְבַּע מְסַמְלֵת אֶת זוּג
 הַיְסוּד לְמַלְכוּת.

מִצִּינוּ בְּגַמ' (קִדּוּשִׁין ו): אֵמֶר
 אֲבִי הַמְּקַדֵּשׁ בְּמַלְוָה אֵינָה
 מְקַדֵּשֶׁת. וּמִבְּאֵר רַש"י דְּקִיחָה
 מִשְׁדָּה עֶפְרוֹן גְּמַרְיָן דִּיהִיב מִיְדֵי
 בְּשַׁעַת קְדוּשִׁין, וּמַלְוָה לְהוֹצֵאָה
 נִתְּנָה וְכָבֵר הוּא שְׁלָהּ, וּמַעוֹת
 אַחֲרִים הֵיא חִיבָת לוֹ. וּמִבְּאֵר
 לְדַבְרֵינוּ כִּינּוֹן שְׁתַּכְלִית הַקְּדוּשִׁין הֵיא
 לְסַמֵּל שֶׁהַשְּׁפַע הַחֲדָשׁ שֶׁל הָאִשָּׁה
 יַעֲבֵר מֵעַתָּה דְרַךְ הַבַּעַל, וְהוּא מְקַדֵּשׁ
 אֶת הַשְּׁפַע הַחֲדָשׁ שְׁלָהּ עֲבוּרוֹ, הֵינוּ
 שֶׁיַּעֲבֵר דְרַכּוֹ, חִיבִים לְתַת מִשְׁהוּ חֲדָשׁ
 בְּפוּעַל לְסַמֵּל אֶת הַשְּׁפַע הַחֲדָשׁ
 שֶׁעוֹבֵר מִהַבַּעַל לְאִשָּׁה, וּמַלְוָה הוּא
 שְׁפַע יֶשֶׁן שֶׁהָאִשָּׁה נִהְנֶתָה מִמּוֹנָהּ בְּעֵבֵר,
 וְעַכְשִׁיו אֵין הוּא נוֹתֵן דָּבָר חֲדָשׁ
 שֶׁיַּסְמֵל אֶת הַשְּׁפַע הַחֲדָשׁ שֶׁל הָאִשָּׁה
 שֶׁעוֹבֵר דְרַכּוֹ, לְכֵן זֶה לֹא מוֹעִיל.

וְכֵן מוּבָא בְּלִקוּטֵי מוהר"ן'
 (ט) וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי זֶה שֶׁגִּזְזַל אֶת
 חֲבָרוֹ הוּא בָּא לְהַרְהוּרִים. כִּי
 בְּנֻדָּאֵי הוּא מִתְדַבֵּק וְנִכְסֹף לְאִשְׁתְּ
 חֲבָרוֹ שֶׁגִּזְזַל, עַל יְדֵי הַמּוֹמֵן שֶׁנִּטַּל
 מִמּוֹנָהּ, שֶׁהוּא אֹר נִפְשָׁה. וְכֵן הֵיא

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

שהיא נשאת הממון שלה עובר דרך אביה, רוצה האדם את הבנות לענין פרנסה, כי בזכותן יש לו ברכה.

מצינו בגמ' (גיטין צ.) תניא

היה רבי מאיר אומר, פשים שהדעות במאכל כך דעות בנשים, יש לך אדם שזבוב נופל לתוך פוסו וזרקו, ואינו שותהו, וזו היא מדת פפוס בן יהודה שהיה נועל בפני אשתו ויוצא. ויש לך אדם שזבוב נופל לתוך פוסו וזרקו ושותהו, וזו היא מדת כל אדם שמדברת עם אחיה וקרוביה ומניחה. ויש לך אדם שזבוב נופל לתוך תמחוי, מוצצו ואוכלו, וזו היא מדת אדם רע, שרואה את אשתו יוצאת וראשה פרוע, וטונה בשוק ופרומה משגי צדדיה. בארנו במאמר 'חשמל דם' שיסוד האשה נמשל לכוס ולקערה. וכן מצינו בגמ' (ברכות סא.) שהיצר הרע נמשל לזבוב. נראה לבאר הגמ' על פי דברינו, דאשה הגורמת לאנשים להרהר בה, נמשלת לכוס או קערה שהזבוב נכנס לתוכו, דזבוב מסמל את היצר הרע של המהרהר שנכנס ליסוד האשה ולוקח מהשפע שיש שם, כדלעיל. ונבאר את המשל מהסוף להתחלה;

ועוד מובא שם יוכל הגזלן לפעמים לגזל מחברו, אפלו הבת זוג של הנגזל. והכל לפי תקף וחזק תאנתו וחשקו וכו'. כי גם על ידי חמדה ותאנה והשתוקקות שיש לו לממון חברו, גם על ידי זה יוכל לגזלו, כי המחשבה יש לה תקף גדול, כמבאר במקום אחר. ועל כן יוכל להיות שיהיה להאדם ממון גזלה, אף שלא גזל כלום בידיים. וזהו האסור הלאו החמור שבשערת הדברות, לא תחמד, כי החמדה בעצמה הוא אסור חמור מאד רחמנא לצלן, כי יש כח בהחמדה לגזל ממנו ממונו, ונפש בניו ובנותיו. ועל כן יש אסור אפלו במחשבה לשלח יד בפקדון, כמו ששנינו בבבא מציעא. 'החושב לשלח יד בפקדון'. כי הפלגתא היא רק אם חייב על זה, כמו השולח יד ממש, אבל אסור יש בודאי לכלי עלמא.

מצינו בגמ' (ב"ב קמא.) שאדם מעדיף שיהיו לו בנים להוריש להם נחלה. ומעדיף שתהיינה לו בנות לענין פרנסה. ומבאר לדברינו כיון שהפרנסה באה בזכות האשה, ועד

ירושלים לנגן בנשואין בכלי התוף. נראה לבאר על פי דברינו את הקשר בין כלי התוף לנשואין בדרך הצניעות, דתוף הוא אותיות פת ומרמז על השפעת הפרנסה שהבעל זוכה בזכות הנשואין, ומרמזים לבעל ואשתו שאם החיים שלהם יהיו בצניעות כמו שעושה התוף הם יזכו לפת ולפרנסה בהרחבה. וכן תוף מרמז במלה תפלין המשפיעים את שפע הפרנסה כדלעיל. וכן תוף מרמז במלה תפוח המסמל זיווג יסוד ומלכות, ככתוב (שח"ש ט, ה) **"תחת התפוח עורתיך"** וכפי שבארנו במאמר 'חשמל לולב' את הטעם שריח בגדי עשו שלבש יעקב כשגנב את ברכת הפרנסה, ה'ה' בהם ריח של שדה תפוחים, והטעם שהמלכות נקראת **חקל תפוחין קדישין**. וכן מצינו שיסוד האשה נקרא בשם פת, כמו שכתוב (שעי' ג, יז) **"וה' פתהו יערה"**.

מובא בשל"ה (בשלח תורה אור)

"ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות", תוף חסר כתיב, לרמז בטלה תוף כמות של לילית, **"ובמחלות"**

אם הבעל נותן לאשתו ללכת בפריצות ולגרם לאחרים להרהר בה, הוא נמשל לאדם שאוכל מאכל רותח שהזבוב נפל לתוכו, וטעם הזבוב בלוע במאכל, כמובא ברש"ש על הגמ' שם, דכל השפע של אשתו כבר נפגם על ידי הזבוב של אחרים. ואם הבעל נותן לאשתו רק לדבר עם אחיה וקרוביה, אף על פי שזו מדת כל אדם וכן ראוי לנהג, כמובא במהרש"א שם, הוא נמשל לאדם ששופך את הזבוב שנגנס לכוס ושותה את השאר, דזבוב זה לא פגם את כל המשקה, רק את חלקו, והוא זורקו ונהנה משאר המשקה. ואם הוא נועל את אשתו בבית לגמרי, הוא נמשל לאדם שאם הזבוב נוגע במשקה, אינו שותה את כל הכוס.

כתוב (שמות טו, כ) **"ותקח"**

מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות", ומובא בספר 'ישמח משה' (פ בשלח) שמרים והנשים בקריעת ים סוף לקחו תפים כדי שהאנשים לא ישמעו את שירת הנשים, ורואים שהתפים היו לשם צניעות. וכן מובא ב'פרקי דר"א' (א) שבנשואי אדם הראשון היו המלאכים **מתופפים בתפים**, וכן מנהג

מֵאֵמֶר צְנִיעוּת הָאִשָּׁה

שֶׁהֵן רַחֲבִים מִלְמַטָּה וְצָרִין מִלְמַעְלָה. כִּיִּן שֶׁהַבְּגָדִים הַגְּשָׁמִיִּים מְמַשִּׁיכִים עַל הָאָדָם אִרוֹת מְקִיפִים שְׂדוּחִים אֶת הַקְּלָפוֹת, כְּמוֹבָא בְּכֹנּוֹת בְּרַכַּת מַלְבִּישׁ עֲרָמִים לְהַרְשׁ"ש. ה' עֲשֵׂה לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּגָדִים רַחֲבִים מִלְמַטָּה, שְׂיִגְנוּ עָלָיו בְּאֶפֶן יוֹתֵר רַחֵב מִהַקְּלָפוֹת שְׁעָקֵר אַחֲזִיזְתֶּם בַּחֲלָק הַתַּחְתּוֹן שֶׁל הַגּוֹף, וּמִזֶּה נִלְמַד לֹא לְלַבֵּשׁ בְּגָדִים צָרִים, בְּפֶרֶט בַּחֲלָק הַתַּחְתּוֹן, וּבְפֶרֶט לְנָשִׁים שְׂיִישׁ לְקְלָפוֹת אַחֲזִיזָה בַּחֲלָק הַתַּחְתּוֹן שְׁלֵהֶן, כְּמוֹבָא כְּמוֹבָא בְּזֵהָר (וַיִּקְהַל קָצוֹ): עַל הַפְּסוּק "רַגְלֶיהָ יִרְדּוֹת מִנּוֹת". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צְדוּק נִיסָן שְׁלִיט"א בְּשֵׁם הַמַּהְרֵשׁ"א אֶלְפַנְדְּרִי זצ"ל שֶׁקְבָּלָה בִּידֵי חַכְמֵי הַסְּפָרְדִּים עַל בְּגָדֵיהֶם, שֶׁכֵּן הָיוּ מַלְבוּשָׁיו שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ, וְאָכֵן הֵם מֵתְרַחֲבִים מִלְמַטָּה.]

לְבַטֵּל קְלַפַּת מַחְלַת. וְכֵן הַדוּר לָהֶם לְנָשִׁים צְדֻקְנִיּוֹת לְבַטֵּל אֶת הַנָּשִׁים הָאִרוּרוֹת, "וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלְּיָלָה", לְיָלָה עַל שֵׁם לִילִית הַמְקַטְרָגָת, וְלֹא הוֹעִיל קְטְרוּגָה. וְכָתִיב "כָּל הַמַּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ", 'מַחְלָה' רֹמֵז עַל מַחְלַת. רֹאִים שֶׁתּוֹף מְכַנִּיעַ אֶת קְלַפַּת הַזְּנוּת שֶׁל לִילִית וּמַחְלַת, שֶׁהֵן שֶׁרֵשׁ כָּל הַזְּנוּת בְּעוֹלָם, כְּמוֹבָא ב'מַגְלָה עֲמוּקוֹת' (אִוֵּן קַלָּב) "אִזְ תְּבֹאֵנָה שְׁתִּים נָשִׁים זֹנוֹת". לְהַכְנִיעַ כַּחוֹת שֶׁל זֹנוֹת לִילִית וּמַחְלַת וְכו', שֶׁכָּל הַזְּנוּת שְׁבַעֲוֹלָם יוֹנְקִים מֵהֶם.

[בְּמֵאֵמֶר הַמְּסַגֵּר שְׁמַעְתִּי פְרוּשׁ נִפְלֵא מֵאֵמֶר שְׁלִיט"א עַל הַמְדָרֵשׁ (ב"ד כ, יב) בְּגֵדֵי אָדָם הָרֵאשׁוֹן

הידעתם...

- ❖ שבזכות ציצית זוכים לחכמה ובזכות תפילין לפרנסה?
- ❖ שקשירת התפילין על היד היא בחינת קשירת יצחק על המזבח?
- ❖ שקשירת תפילין על האצבע היא בחינת טבעת קידושין ולכן אומרים וארשתוך וכו'?
- ❖ מדוע יעקב אבינו קיים מצות תפילין במקלות ששם בשקתות המים?
- ❖ מדוע אין אומרים נפילת אפים בימי שמחה ובימי דין?
- ❖ מדוע מתפללים שחרית עם השמש, מנחה עם הירח ומעריב עם הכוכבים?
- ❖ שהחמה ולבנה וכוכבים והעננים הם מלאכים?
- ❖ מדוע יש ראשונים שסוברים שבשבת אין חשיבות להתפלל עם נץ החמה?
- ❖ מדוע עלי חשב את חנה לשיכורה כשהתפללה, ומדוע תפילה היא בגימטריא שכור?
- ❖ שקדוש לבנה הוא בסוד קדושה של חזרת הש"ץ לכן מדלגים ג' דילוגים בשניהם, ומסתכלים למעלה ועוד?
- ❖ שבקידוש שעושים בשבת יש רמז לזווג של שבת?
- ❖ מדוע מברכים על בשמים ונר במוצאי שבת בין יין ל'המבדיל', ולא לפני או אחרי?
- ❖ מדוע נחשב הסנדק למקטיר קטרת, ולא המוהל?
- ❖ שאדם שאינו נשוי אינו מהול לגמרי ולכן הוא שרוי בלא תורה?
- ❖ מה עשה אברהם אבינו עם כל הבשר לאחר שנתן את הלשון לאורחים?
- ❖ מה סוד השינים של עוג מלך הבשן ומדוע עשה אברהם אבינו לעצמו מטה מהשן של עוג?
- ❖ מדוע תפילת לוט להציל חמישית מסדום התקבלה, ותפלת אברהם על סדום לא התקבלה?
- ❖ מדוע אליעזר עבד אברהם מהר לתת את הזהב לרבקה על הבאר עוד לפני הסכמת הוריה וכו'?
- ❖ שהגביע של יוסף היה הטס שמיכה זרק לאש בחטא העגל?
- ❖ שיוסף לא שיקר ח"ו באומרו שהאחים הם מרגלים?
- ❖ שהעגל היה חציו שור וחציו חמור?
- ❖ שפרעה הוא הלויטן שנאכל לעתיד לבא?
- ❖ מדוע לאחר קריעת ים סוף הכה משה את הסלע להוציא מים, ולאחר פטירת מרים היה אסור לו להכות?
- ❖ מדוע אמר אהרן על מרים שהיא חצי בשרו של משה, ולא שלישי, הרי היו שלשה?
- ❖ שמצות סוכה היא בסוד מזיגת הכוס לה' ולכן סוכה היא אותיות כוס ה'?
- ❖ שתקנת הדלקת נר חנוכה לא היתה על נס פח השמן אלא על כל הנסים להם זכו באותו זמן?
- ❖ מדוע בחנוכה הדלקה עושה מצוה וכבתה אין זקוק לה, ומאידיך אם לא היה שיעור שמן של חצי שעה אפילו הוסיף שמן אח"כ לא יצא?

- ❖ מדוע בחנכה לא תקנו לבני חז"ל להוסיף עוד יום, כמו בכל יום טוב?
- ❖ מדוע ההידור הוא בתוספת נרות, ולא בייפוי המצוה עצמה כמו שאר הידורי מצוות?
- ❖ שפורים הוא החג היחיד שהוא גבוה יותר משבת?
- ❖ מה סוד הכושים, ומדוע פורים או שאול הם בגימטריא כושי ומדוע שאול נקרא כושי בחז"ל?
- ❖ מדוע מתענים הבכורים בערב פסח ולא עורכים סעודה על הצלתם?
- ❖ שהנקיון בערב פסח הוא סגולה של חז"ל לפרנסה?
- ❖ מדוע בכרה וברכה הן אותן אותיות?
- ❖ שהיחץ שעושים בליל הסדר הוא בסוד היחץ שעשה יעקב לפני הפגישה עם עשו?
- ❖ מדוע בפסח אוכלים אגוזים ובראש השנה אסור לאכלם?
- ❖ מדוע נקרא הקב"ה בשיר השירים בשם דודי?
- ❖ שאשה שמכשילה אנשים בחוסר צניעות, גורמת שאותם אנשים גונבים ממנה את חייה הגשמיים?
- ❖ מדוע צריכה אשה לכסות שיערה מן הנישואין ולא קודם, ומדוע חייבת אלמנה בכסוי ראשה?
- ❖ ששבעת ימי נישואין ושבעת ימי אבלות הם אותו סוד ממש?
- ❖ מה סוד הריקוד בשמחת נישואין וביו"ט?
- ❖ שחרישת הארץ היא בחינת פיוס קודם הזווג שתעשה הזריעה?
- ❖ שבישול בשר בחלב מכופף את הבשר תחת החלב?
- ❖ מדוע גדים וחגבים שונים מכל בע"ח שאינם צריכים שחיטה ואין בהם איסורי דם, חלב, אבר מן החי וכו'?
- ❖ שתבלינים מסמלים את הס"א?
- ❖ מדוע פירות החורף קליפתם עבה ופירות הקיץ קליפתם דקה?
- ❖ מדוע התורה היא רק תבלין ליצר הרע שהוא כביכול כל הסיר שמתבשל?
- ❖ ששורש הממון הגשמי הוא מלימוד המוסר וחכמת היראה?
- ❖ מדוע החסדים הטמונים בגבורות הם למעלה מהחסדים הנראים והנגלים?
- ❖ ששורש בעלי החיים גבוה משורש האדם, ושורש הצומח גבוה מהחי, ושורש הדומם גבוה מהצומח?
- ❖ שעבד הוא בבחינת אשה של האדון?
- ❖ שאם אדם עושה מצוה עם נגיעה שלא לשמה, הוא כביכול נוגע במצוה ומחזיק בה שלא תעלה למעלה?

את התשובות לשאלות אלו ועוד רבות תמצאו

במהדורה החדשה של ספרי 'סוד החשמל'

סוד החשמל ד' חלקים, המהדורה החדשה: הספרים שיפתחו בפניך את שערי תורת הסוד

הספר מקשר פשוט רמז דרוש וסוד יחד, ומבאר עניני הפשט ע"פ תורת הסוד. וכן מבאר ענינים עמוקים מתורת הסוד בשפה פשוטה השווה לכל נפש, קטן כגדול. גם אלו שלא זכו עדיין לעסוק בחלק הסוד שבתורה, יוכלו ללמוד בספר.

הספר מעוטר בהסכמותיהם של גדולי ישראל שליט"א. הרה"ג המקובל ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א מעיד בהסכמתו, שהספר נכתב על דרך המקובלת וראוי לעלות על שולחן מלכים. וכן העיד הרה"ג המקובל ר' פישל איזנבאך שליט"א שהספר יביא תועלת גם ללומדי הנגלה וגם ללומדי הנסתר להבין הדברים. כמו"כ זכה הספר להסכמות מהראב"ד הרה"ג ר' משה שטרנבוך שליט"א, ומהרה"ג ר' אברהם יצחק אולמאן שליט"א, וכן מהרה"ג המקובל ר' שריה דבליצקי שליט"א, ולהבחל"ח, מהרה"ג המקובל ר' דניאל פריש זצוק"ל, והרה"ג ר' משה הלבנרשטאם זצוק"ל, ועוד.

דרך הלימוד בספר היא לבאר את הפשט על פי הסוד דרך הדרוש והרמז, ובדרך זו הספר פותח ומבאר מאות מאמרי זוהר וכתבי האריז"ל באופן שכל אחד יבין, וכן הספר עשיר בגימטריאות וברמזים נפלאים היוצאים מפסוקי התורה, בראשי תיבות ובסופי תיבות וכד'.

יסוד הספר מבוסס על דברי הזוהר שהחשמל הוא היסוד, ומבאר את הקשר בין המלאכים ליסוד, ומראה איך כל עניני היסוד בתורה מתקשרים עם המלאכים. כמו עניני מילה, לולב, ציצית, תפילין, נדרים, נזירות, נגעים, סוכה, חלומות ועוד.

כמו"כ מבאר הספר למעלה מ- 2100 פסוקים בתנ"ך ע"פ תורת הסוד, וכן מבאר למעלה מ- 4000 מאמרי חז"ל ע"פ תורת הסוד, וכן מבאר למעלה מ- 600 הלכות בכל חלקי השו"ע, ע"פ תורת הסוד.

במהדורה החדשה הוספנו ניקוד לאורך כל הספר, ומאמרים חדשים, והוספות חדשות לאורך כל הספר, כגון מאמר 'פתח לסידור הרש"ש', מאמר 'סוד החצי', ועוד, וכן הוספנו מפתח תנ"ך ש"ס מדרשים זוהר וכתבי האר"י מפורט, בו צטטנו את המקורות כלשונם, כמו"כ ציינו במפתח למעלה מ- 1800 ר"ת וס"ת ודילוגי אותיות מהתנ"ך המתבארים בספר.